

226

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 18 lutego 2011 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o radiofonii i telewizji

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 17, poz. 95) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 30 marca 1995 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 66, poz. 335),
- 2) ustawą z dnia 29 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 142, poz. 701),
- 3) ustawą z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz. U. Nr 106, poz. 496),
- 4) ustawą z dnia 6 czerwca 1997 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 554 i Nr 160, poz. 1083),
- 5) ustawą z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770),
- 6) ustawą z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. Nr 90, poz. 999 oraz z 2000 r. Nr 29, poz. 358),
- 7) ustawą z dnia 16 marca 2000 r. o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 29, poz. 356),
- 8) ustawą z dnia 31 marca 2000 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji i ustawy o języku polskim (Dz. U. Nr 29, poz. 358),
- 9) ustawą z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852, z 2001 r. Nr 154, poz. 1802 oraz z 2003 r. Nr 113, poz. 1070),
- 10) ustawą z dnia 1 lutego 2001 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 42, poz. 469),
- 11) ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 60, poz. 610)
- ujętych w obwieszczeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 2001 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 101, poz. 1114),
- 12) ustawą z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 253, Nr 200, poz. 1689 i Nr 230, poz. 1923 oraz z 2004 r. Nr 141, poz. 1492 i Nr 240, poz. 2408),
- 13) wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 kwietnia 2002 r. sygn. akt K. 26/00 (Dz. U. Nr 56, poz. 517),
- 14) ustawą z dnia 24 kwietnia 2003 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 874),
- 15) ustawą z dnia 2 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 91, poz. 874),
- 16) ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808),
- 17) ustawą z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800),
- 18) wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 września 2004 r. sygn. akt K 2/03 (Dz. U. Nr 204, poz. 2092)
- ujętych w obwieszczeniu Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 listopada 2004 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 253, poz. 2531),
- 19) ustawą z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz. U. Nr 17, poz. 141),
- 20) ustawą z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. Nr 85, poz. 728),
- 21) ustawą z dnia 29 grudnia 2005 r. o przekształceniach i zmianach w podziale zadań i kompetencji organów państwowych właściwych w sprawach łączności, radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 267, poz. 2258),
- 22) wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 marca 2006 r. sygn. akt K 4/06 (Dz. U. Nr 51, poz. 377),
- 23) ustawą z dnia 25 kwietnia 2006 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 83, poz. 574),
- 24) ustawą z dnia 23 czerwca 2006 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 133, poz. 935),

- 25) ustawą z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 85, poz. 571),
- 26) ustawą z dnia 16 lutego 2007 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 61, poz. 411),
- 27) ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97),
- 28) ustawą z dnia 25 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 115, poz. 965),
- 29) ustawą z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540),
- 30) ustawą z dnia 22 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 28, poz. 146),
- 31) ustawą z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857),
- 32) ustawą z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228),
- 33) ustawą z dnia 6 sierpnia 2010 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o opłatach abonamentowych (Dz. U. Nr 152, poz. 1023)
- oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 1 stycznia 2011 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 57–62, art. 68 ust. 2–4, art. 69 i art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34), które stanowią:

„Art. 57. W ustawie z dnia 30 grudnia 1950 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” (Dz. U. Nr 58, poz. 524 i z 1991 r. Nr 94, poz. 420) w art. 1 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach „i ministrów” skreśla się przecinek i dodaje się wyrazy „oraz Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.”.

Art. 58. W ustawie z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu (Dz. U. Nr 11, poz. 84 i z 1993 r. Nr 5, poz. 22) w art. 1 w ust. 2 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 7 w brzmieniu:

„7) członkowie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.”

Art. 59. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504 oraz z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 107, poz. 459) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sposób realizacji uprawnień, o których mowa w ust. 1, regulują porozumienia między Sekretariatem Konferencji Episkopatu Polski a jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.”,

- 2) w ust. 3 kropkę na końcu skreśla się i dodaje wyrazy „na zasadach określonych w przepisach ustawy o radiofonii i telewizji.”,

- 3) skreśla się ust. 4.

Art. 60. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. Nr 29, poz. 155, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504 oraz z 1991 r. Nr 95, poz. 425) w art. 25 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kościoły i inne związki wyznaniowe mają prawo do emitowania w radiu i telewizji programów religijno-moralnych, społecznych i kulturalnych w sposób określony w porozumieniach między władzami danego kościoła lub innego związku wyznaniowego a jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.”

Art. 61. W ustawie z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. Nr 86, poz. 504 oraz z 1991 r. Nr 69, poz. 293 i Nr 105, poz. 541) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Przydział częstotliwości przeznaczonych do nadawania programów radiofonicznych lub telewizyjnych do powszechnego odbioru następuje na podstawie przepisów o radiofonii i telewizji.”,

- 2) w art. 80 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepis ust. 1 nie obejmuje zniżek w opłatach abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych.”

Art. 62. W ustawie z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego (Dz. U. Nr 66, poz. 287 i Nr 95, poz. 425) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sposób realizacji uprawnień, o których mowa w ust. 1, regulują porozumienia między Świętym Soborem Biskupów a jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.”

Art. 68. „2. Minister Łączności w porozumieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady przydzieli spółkom, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, częstotliwości wykorzystywane przez PRTV w chwili wejścia w życie ustawy do emisji programów telewizyjnych i radiofonicznych.

3. Uprawnienia do używania częstotliwości, o których mowa w ust. 2, przyznane innym podmiotom na podstawie dotychczasowych przepisów, wygasają z dniem przyznania tych częstotliwości spółkom.

4. Przydział częstotliwości, o których mowa w ust. 2, następuje bez opłat.”

„Art. 69. 1. Uprawniony organ powołujący członków Krajowej Rady na pierwszą kadencję po wejściu w życie ustawy wskaże, który z nich powołany został na okres dwóch, a który na okres czterech lat.

2. Pierwsze posiedzenie Krajowej Rady zwołuje Marszałek Senatu, który przewodniczy jej obradom.

3. Pierwszy Przewodniczący Krajowej Rady jest powoływany spośród wszystkich członków Rady pierwszej kadencji.”

Art. 70. „2. Do czasu wydania przepisów przewidzianych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy, zachowują moc dotychczasowe przepisy wydane na podstawie ustawy wymienionej w ust. 1, o ile nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.”;

2) art. 2 ustawy z dnia 30 marca 1995 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 66, poz. 335), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

3) art. 3—5 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 142, poz. 701), które stanowią:

„Art. 3. 1. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dostosuje swoją organizację do przepisów ustawy w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia ustawy w życie.

2. Posiedzenie w sprawie wyboru Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji zwołuje i przewodniczy mu najstarszy wiekiem członek Krajowej Rady.

Art. 4. 1. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, w terminie do 60 dni od dnia wejścia ustawy w życie, powoła rady programowe w tych spółkach publicznej radiofonii i telewizji, w których nie zostały one dotychczas powołane.

2. Kadencja rad programowych powołanych na podstawie dotychczasowych przepisów upływa po czterech latach od dnia ich powołania.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

4) art. 84 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zmianie niektórych ustaw normujących funkcjonowanie gospodarki i administracji publicznej (Dz. U. Nr 106, poz. 496), który stanowi:

„Art. 84. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r., z wyjątkiem art. 3, art. 7, art. 9, art. 10, art. 20, art. 24, art. 32, art. 34, art. 37, art. 45—47, art. 50, art. 66, art. 73 ust. 1, 2 i 4, art. 74, art. 76, art. 79, art. 80 i art. 82, które wchodzi w życie z dniem 1 października 1996 r., oraz art. 41, który wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustawy konstytucyjnej z dnia 21 czerwca 1996 r. o zmianie ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 106, poz. 488).”;

5) art. 18 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 554 i Nr 160, poz. 1083), który stanowi:

„Art. 18. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 1998 r.”;

6) art. 99 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 770), który stanowi:

„Art. 99. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z tym że przepisy art. 12—98 wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

7) art. 19 ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. Nr 90, poz. 999 oraz z 2000 r. Nr 29, poz. 358), który stanowi:

„Art. 19. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

8) art. 3 ustawy z dnia 16 marca 2000 r. o zmianie ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji oraz o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 29, poz. 356), który stanowi:

„Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

9) art. 4 ustawy z dnia 31 marca 2000 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji i ustawy o języku polskim (Dz. U. Nr 29, poz. 358), który stanowi:

„Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

10) art. 151 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852, z 2001 r. Nr 154, poz. 1802 oraz z 2003 r. Nr 113, poz. 1070), który stanowi:

„Art. 151. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z wyjątkiem przepisów:

1) art. 131 pkt 3 i 4, art. 136 ust. 2, art. 141 oraz art. 144, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy,

- 2) art. 109 ust. 2—9, art. 112 ust. 1—4 i 8, art. 113, art. 131 pkt 2 lit. b), pkt 8 lit. a), pkt 9 i 12, art. 136 ust. 1 i 3, art. 137 oraz art. 139, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia ustawy,
- 3) art. 9 oraz art. 25 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.,
- 4) art. 32, art. 59 ust. 1 oraz art. 112 ust. 5 i 6, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.,
- 5) art. 110 ust. 1 pkt 11—13, które wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.”;
- 11) art. 2 ustawy z dnia 1 lutego 2001 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 42, poz. 469), który stanowi:
- „Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 12) art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 60, poz. 610), który stanowi:
- „Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:
- 1) art. 1 pkt 13 lit. b) i pkt 14 — w zakresie art. 13¹ ust. 1—3 i 5—10 — oraz pkt 29, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia,
- 2) art. 1 pkt 14 — w zakresie art. 13¹ ust. 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.,
- 3) art. 1 pkt 31, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;
- 13) art. 81 ustawy z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 253, Nr 200, poz. 1689 i Nr 230, poz. 1923 oraz z 2004 r. Nr 141, poz. 1492 i Nr 240, poz. 2408), który stanowi:
- „Art. 81. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2002 r., z wyjątkiem:
- 1) art. 31, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 2002 r.,
- 2) art. 52 pkt 12 lit. a), art. 59, art. 62 pkt 1, art. 71 ust. 2 i art. 79, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,
- 3) art. 1 ust. 1 pkt 1, ust. 5 oraz ust. 6 i art. 10 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 31 marca 2002 r.,
- 4) art. 50 pkt 7, który wchodzi w życie z dniem 6 kwietnia 2002 r.,
- 5) art. 2 ust. 3, art. 25, art. 36 pkt 1, 2 i 4, art. 41, art. 48, art. 52 pkt 5, art. 63 pkt 1 oraz art. 80 ust. 1 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.,
- 6) art. 27 i art. 52 pkt 13 w zakresie dotyczącym art. 33a ust. 1 pkt 9, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.,
- 7) art. 2 ust. 1, art. 14, art. 33, art. 35, art. 46 pkt 1 i 4, art. 52 pkt 2, art. 54 oraz art. 63 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.”;
- 14) art. 24 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 874), który stanowi:
- „Art. 24. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 3 i 4, art. 6—14, art. 16—19 oraz art. 22 i 23, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.”;
- 15) art. 2—4 ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 91, poz. 874), które stanowią:
- „Art. 2. 1. W 2004 r. Krajowa Rada ustala sposób podziału wpływów między jednostki publicznej radiofonii i telewizji, w tym minimalny udział terenowych oddziałów spółek, na dotychczasowych zasadach.
2. Spółki, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3 ustawy wymienionej w art. 1, są obowiązane do prowadzenia dokumentacji, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 oraz z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276), za 2004 r.:
- 1) za okres do 30 czerwca — na dotychczasowych zasadach;
- 2) za okres od 1 lipca — na zasadach określonych w ustawie wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.
3. Zarządy spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3 ustawy wymienionej w art. 1, są zobowiązane do złożenia Krajowej Radzie sprawozdań za 2004 r.:
- 1) za okres do 30 czerwca — na dotychczasowych zasadach;
- 2) za okres od 1 lipca — na zasadach określonych w ustawie wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przy czym sprawozdanie, o którym mowa w art. 31b pkt 1 tej ustawy, będzie sprawozdaniem półrocznym.

- Art. 3. Spółki regionalne radiofonii publicznej, które tworzą i rozpowszechniają programy regionalne i inne wymienione w art. 21 ust. 1a pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1, i w tym celu korzystają w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy z częstotliwości przydzielonych im decyzjami Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zachowują uprawnienia nabyte na podstawie tych decyzji.
- Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r., z wyjątkiem:
- 1) art. 31a, art. 31b i art. 50 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.;
 - 2) art. 26 ust. 2a ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.;
- 16) art. 85 i 90 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808), które stanowią:
- „Art. 85. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów upoważniających zmieniających niniejszą ustawą pozostają w mocy do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie przepisów upoważniających w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.”
- „Art. 90. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:
- 1) art. 27 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.;
 - 2) art. 15 pkt 2, art. 23 pkt 1—4, art. 69 i art. 70, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.”;
- 17) art. 227 i 235 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800), które stanowią:
- „Art. 227. 1. Rezerwacje częstotliwości oraz przydziały numeracji, w tym zawarte w zezwoleniach telekomunikacyjnych, dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy, stają się odpowiednio rezerwacjami częstotliwości albo przydziałami numeracji w rozumieniu niniejszej ustawy.
2. Pozwolenia radiowe oraz świadectwa operatora urządzeń radiowych, w rozumieniu przepisów dotychczasowych, stają się odpowiednio pozwoleniami radiowymi albo świadectwami operatora urządzeń radiowych w rozumieniu niniejszej ustawy.
 3. Przepisy art. 122 ust. 1 pkt 1 i 3, ust. 2 i 3 oraz art. 123 stosuje się odpowiednio do rezerwacji częstotliwości oraz pozwoleń radiowych wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy.”
- „Art. 235. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 81 ust. 5, art. 100, art. 118 ust. 7, art. 150 ust. 3, art. 180 ust. 2 i art. 183—185, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.”;
- 18) art. 43 ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz. U. Nr 17, poz. 141), który stanowi:
- „Art. 43. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 36, art. 39, art. 41 i art. 42, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;
- 19) art. 16 ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. Nr 85, poz. 728), który stanowi:
- „Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 6 ust. 3, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;
- 20) art. 16, 17, 21—24 ustawy z dnia 29 grudnia 2005 r. o przekształceniach i zmianach w podziale zadań i kompetencji organów państwowych właściwych w sprawach łączności, radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 267, poz. 2258), które stanowią:
- „Art. 16. 1. Sprawy wszczęte przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, Przewodniczącą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji lub Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty w zakresie zadań przejmowanych przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy toczą się przed Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej według przepisów ustawy.
2. Obowiązki i uprawnienia Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty jako strony w sprawach, w których w dniu wejścia w życie ustawy przysługuje lub została wniesiona skarga do sądu administracyjnego lub odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie — sądu konkurencji i konsumentów, przejmuje Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.
 3. W zakresie spraw zakończonych w ramach postępowania administracyjnego, a niezakończonych w toku postępowania sądowego, stosuje się przepisy dotychczasowe.
 4. Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przekazuje Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej dokumentację spraw objętych zadaniami przejmowanymi przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.
- Art. 17. 1. Rezerwacje częstotliwości dokonane przez Przewodniczącą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji lub Prezesa

Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty zachowują ważność do upływu określonych w nich terminów ważności, chyba że na podstawie odrębnych przepisów wcześniej zostaną zmienione lub utracą ważność.

2. Zachowują ważność wpisy do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz decyzje i inne rozstrzygnięcia w zakresie zadań przejmowanych przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej dokonane oraz podjęte przed dniem wejścia w życie ustawy.”

„Art. 21. 1.^{a)} *Kadencja dotychczasowych członków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wygasa. Przepisu art. 7 ust. 4 zdanie drugie ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141 i Nr 85, poz. 728) nie stosuje się.*

2. Sejm, Senat i Prezydent niezwłocznie po ogłoszeniu ustawy powołają nowych członków Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Art. 22. 1. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji — niezwłocznie po powołaniu jej nowych członków — zaproponuje Prezesowi Rady Ministrów trzech kandydatów na stanowisko Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

2. Prezes Rady Ministrów po zaproponowaniu przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji trzech kandydatów powoła osobę, która obejmie stanowisko Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Art. 23. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisu art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, przepisów ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. — Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188, z późn. zm.^{b)}) oraz przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1362) zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 24.^{c)} Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 6 pkt 2, art. 20 ust. 2, art. 21 oraz art. 22, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

^{a)} Utracił moc z dniem 29 marca 2006 r. na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 marca 2006 r. sygn. akt K 4/06 (Dz. U. Nr 51, poz. 377).

^{b)} Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 627, Nr 96, poz. 959, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808.

^{c)} Utracił moc w części dotyczącej określenia terminu wejścia w życie art. 6 pkt 2 oraz art. 21 na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego, o którym mowa w odnośniku a.

- 21) art. 2 ustawy z dnia 25 kwietnia 2006 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 83, poz. 574), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 22) art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 2006 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 133, poz. 935), który stanowi:

„Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

- 23) art. 67 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944—1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 85, poz. 571), który stanowi:

„Art. 67. Ustawa wchodzi w życie z dniem 15 marca 2007 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 39 pkt 7 i art. 57, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) (uchylony);
- 3) (utracił moc).”;

- 24) art. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 61, poz. 411), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 25) art. 64 i 72 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97), które stanowią:

„Art. 64. 1. Do kontroli przedsiębiorcy wszczętej i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Kontrole wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zostaną zakończone w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”

„Art. 72. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 2—4, art. 13, 14 i 17, art. 22 pkt 2, art. 24, art. 65—67 oraz art. 69 — które wchodzi w życie z dniem 31 marca 2009 r.;
- 2) art. 68 — który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2011 r.”;

- 26) art. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 115, poz. 965), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 27) art. 145 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540), który stanowi:
- „Art. 145. Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:
- 1) art. 95, w zakresie art. 21 ust. 1 pkt 6,
 - 2) art. 102, art. 106 pkt 1 i pkt 4 lit. a, art. 111 oraz art. 116 pkt 4
- które wchodzi w życie po upływie 6 lat od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.”;
- 28) art. 26 ustawy z dnia 22 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 28, poz. 146), który stanowi:
- „Art. 26. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:
- 1) art. 1 pkt 27, który wchodzi w życie z dniem 1 września 2010 r.;
 - 2) art. 3 pkt 2 i art. 11, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.”;

29) art. 94 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857), który stanowi:

„Art. 94. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

30) art. 191 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228), który stanowi:

„Art. 191. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia z wyjątkiem art. 131, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.”;

31) art. 3—5 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o opłatach abonamentowych (Dz. U. Nr 152, poz. 1023), które stanowią:

„Art. 3. 1. Kadencja dotychczasowych rad nadzorczych i zarządów spółek publicznej radiofonii i telewizji powołanych na mocy ustawy, o której mowa w art. 1, wygasa z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Członkowie dotychczasowych rad nadzorczych i zarządów spółek publicznej radiofonii i telewizji pełnią obowiązki do czasu powołania nowych organów zgodnie z przepisami ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. W przypadku niezgłoszenia żadnego kandydata do przeprowadzanego po raz pierwszy konkursu na członka rady nadzorczej spółki publicznej radiofonii i telewizji albo niewyłonienia w przeprowadzanym po raz pierwszy konkursie wymaganej liczby członków rady, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przeprowadzi niezwłocznie konkurs na członka rady dotyczący miejsc nieobsadzonych, biorąc pod uwagę wyłącznie kandydatów posiadających kompetencje w dziedzinie prawa, finansów, kultury oraz mediów, zgłoszonych przez członków Krajowej Rady.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *G. Schetyna*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 18 lutego 2011 r. (poz. 226)

USTAWA

z dnia 29 grudnia 1992 r.

o radiofonii i telewizji

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Zadaniem radiofonii i telewizji jest:

- 1) dostarczanie informacji;
- 2) udostępnianie dóbr kultury i sztuki;
- 3)¹⁾ ułatwianie korzystania z oświaty, sportu i dorobku nauki;

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857), która weszła w życie z dniem 16 października 2010 r.

- 3a) upowszechnianie edukacji obywatelskiej;
- 4) dostarczanie rozrywki;
- 5) popieranie krajowej twórczości audiowizualnej.

2. Odbiór programów krajowych i zagranicznych przeznaczonych przez nadawców do powszechnego odbioru jest wolny, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa.

Art. 1a. 1. Ustawę stosuje się do nadawców ustanowionych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Nadawcę uważa się za ustanowionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli spełnia on co najmniej jeden z warunków:

- 1) ma swoją siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej oraz:
 - a) decyzje o strukturze i zawartości programu są podejmowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
 - b) istotna część osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej przy działalności nadawcy działa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a decyzje o strukturze i zawartości programu są podejmowane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub
 - c) istotna część osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej przy działalności nadawcy działa zarówno na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak i w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej;
- 2) decyzje o strukturze i zawartości programu są podejmowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz istotna część osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej przy działalności nadawcy działa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a nadawca ma swoją siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej;
- 3) rozpoczął rozpowszechnianie programu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na podstawie prawa Rzeczypospolitej Polskiej i utrzymuje stabilne i efektywne związki gospodarcze z Rzeczpospolitą Polską, chyba że:
 - a) zarówno siedziba nadawcy znajduje się w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, jak i decyzje o strukturze i zawartości programu są podejmowane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub
 - b) istotna część osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej przy działalności nadawcy działa w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym nadawca ma swoją siedzibę lub decyzje o strukturze i zawartości programu są podejmowane na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

3. Za ustanowionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się także nadawcę, jeżeli istotna część osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy lub umowy cywilnoprawnej przy działalności nadawcy działa na jej terytorium oraz nadawca:

- 1) ma swoją siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a decyzje o strukturze i zawartości programu są podejmowane w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej albo
- 2) ma swoją siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej, a decyzje o strukturze i zawartości programu są podejmowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Za ustanowionego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się także nadawcę, który:

- 1) dysponuje lub wykorzystuje częstotliwość na podstawie decyzji wydanej przez polski organ administracji publicznej albo
- 2) korzysta z satelity wykorzystującego rezerwację zasobów orbitalnych dokonaną przez polski organ administracji publicznej, jeżeli nie dysponuje lub nie wykorzystuje częstotliwości na podstawie decyzji wydanej przez właściwy organ władzy publicznej państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo
- 3) korzysta ze stacji dosyłowej do satelity zlokalizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli nie korzysta z satelity wykorzystującego rezerwację zasobów orbitalnych dokonaną przez właściwy organ władzy publicznej państwa członkowskiego Unii Europejskiej

— pomimo że nie odpowiada on warunkom określonym w ust. 1–3 i nie został uznany za nadawcę ustanowionego w państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie przepisów prawa tego państwa odpowiadających warunkom określonym w ust. 1–3.

Art. 2. 1. Prawo rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych przysługuje jednostkom publicznej radiofonii i telewizji oraz osobom, które uzyskały koncesję na taką działalność.

2. Ustawy nie stosuje się do:

- 1) programu rozpowszechnianego lub rozprowadzanego wyłącznie w obrębie jednego budynku;
- 2) programu rozpowszechnianego lub rozprowadzanego w systemie, w którym urządzenia nadawcze i odbiorcze należą do tej samej osoby, prowadzącej działalność gospodarczą lub inną zarejestrowaną działalność publiczną, a treść programu ogranicza się do spraw związanych z tą działalnością i jest adresowana do pracowników lub innego określonego kręgu osób związanych z nadawcą;
- 3) programu rozprowadzanego w sieci kablowej, jeżeli liczba indywidualnych odbiorców nie przekracza 250.

Art. 3. Do radiofonii i telewizji stosuje się przepisy prawa prasowego, o ile ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 4. W rozumieniu ustawy:

- 1) nadawcą jest osoba, która tworzy lub zestawia programy i rozpowszechnia je lub przekazuje innym osobom w celu rozpowszechnienia w całości i bez zmian;
 - 1a) nadawcą społecznym jest nadawca:
 - a) którego program upowszechnia działalność wychowawczą i edukacyjną, działalność charytatywną, respektuje chrześcijański system wartości za podstawę przyjmując uniwersalne zasady etyki oraz zmierza do ugruntowania tożsamości narodowej,

- b) w którego programie nie są rozpowszechniane audycje ani inne przekazy, o których mowa w art. 18 ust. 5,
 - c) który nie nadaje reklam lub telesprzedaży oraz sponsorowanych audycji lub innych sponsorowanych przekazów,
 - d) który nie pobiera opłat z tytułu rozpowszechniania, rozprowadzania lub odbierania jego programu;
- 1b) osobą zagraniczną jest osoba zagraniczna w rozumieniu art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 i Nr 239, poz. 1593);
- 1c) zespołem twórczym jest zespół osób tworzących audycje, do którego zalicza się w szczególności: reżysera, autora scenariusza, scenografa, operatora, odtwórców głównych ról i kompozytora;
- 2) rozpowszechnianiem jest:
- a) bezprzewodowa emisja programu do równoczesnego, powszechnego odbioru (system powszechnego odbioru),
 - b) wprowadzanie programu do sieci kablowej (system zbiorowego odbioru);
- 3) rozprowadzaniem jest przejmowanie w całości i bez zmian programu nadawcy krajowego lub zagranicznego, z wyjątkiem programu rozpowszechnianego w sieci kablowej, i równoczesne jego rozpowszechnianie;
- 4) programem jest uporządkowany zestaw audycji radiowych lub telewizyjnych, reklam i innych przekazów, regularnie rozpowszechniany, pochodzący od jednego nadawcy;
- 4a) programem wyspecjalizowanym jest program, w którym nie mniej niż 70% czasu nadawania programu w ciągu miesiąca, w godzinach 6–23, stanowią audycje i inne przekazy realizujące przyjętą specjalizację programu;
- 5) audycją jest część programu radiowego lub telewizyjnego, stanowiąca odrębną całość ze względu na treść, formę, przeznaczenie lub autorstwo;
- 5a) audycją wytworzoną pierwotnie w języku polskim jest audycja spełniająca wymogi audycji europejskiej w rozumieniu niniejszej ustawy i powstała na podstawie scenariusza wytworzonego pierwotnie w języku polskim, której pierwotna rejestracja dokonana została w języku polskim;
- 6) reklamą jest każdy przekaz, nie pochodzący od nadawcy, zmierzający do promocji sprzedaży albo innych form korzystania z towarów lub usług, popierania określonych spraw lub idei albo osiągnięcia innego efektu pożądanego przez reklamodawcę, nadawany za opłatą lub inną formą wynagrodzenia;
- 7) sponsorowaniem jest bezpośrednie lub pośrednie finansowanie albo współfinansowanie tworzenia lub rozpowszechniania audycji lub innych przekazów, przez podmiot niebędący nadawcą lub producentem audycji, dla upowszechnienia, utrwalenia lub podniesienia renomy nazwy, firmy, towaru lub usługi, znaku towarowego lub innego oznaczenia indywidualizującego sponsora lub jego działalność;
- 8) (uchylony);²⁾
- 9) przekazem tekstowym jest zbiór tekstów i nieruchomych obrazów, rozpowszechnianych za pomocą sygnału telewizyjnego równocześnie z programem;
- 10) telesprzedażą jest każdy przekaz zawierający bezpośrednią ofertę sprzedaży towarów lub odpłatnego świadczenia usług;
- 11) reklamą ukrytą jest przedstawianie w audycjach towarów, usług, nazwy, firmy, znaku towarowego lub działalności przedsiębiorcy będącego producentem towaru lub świadczącego usługi, jeżeli zamiarem nadawcy, w szczególności związanym z wynagrodzeniem lub uzyskaniem innej korzyści, jest osiągnięcie skutku reklamowego oraz jeżeli możliwe jest wprowadzenie publiczności w błąd co do charakteru przekazu;
- 12) producentem jest osoba fizyczna lub osoba prawna, lub jednostka organizacyjna, o której mowa w art. 33¹ § 1 Kodeksu cywilnego, która podejmuje inicjatywę, faktycznie organizuje i ponosi odpowiedzialność za kreatywny, organizacyjny i finansowy proces produkcji utworu audiowizualnego;
- 13) producentem niezależnym wobec danego nadawcy jest producent niepozostający w stosunku pracy z danym nadawcą, niebędący sam nadawcą i nieposiadający udziałów w organizacji nadawcy oraz w którym nadawca ani żaden podmiot od niego zależny bądź należący do tej samej grupy kapitałowej nie posiada żadnych udziałów, a w zarządach nie zasiadają żadne osoby pozostające w stosunku pracy z danym nadawcą lub będące nadawcami;
- 14) przedsiębiorcą jest przedsiębiorca w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Rozdział 2

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji

Art. 5. Tworzy się Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, zwaną dalej „Krajową Radą”, jako organ państwowy właściwy w sprawach radiofonii i telewizji.

Art. 6. 1. Krajowa Rada stoi na straży wolności słowa w radiu i telewizji, samodzielności nadawców i interesów odbiorców oraz zapewnia otwarty i pluralistyczny charakter radiofonii i telewizji.

²⁾ Przez art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. Nr 85, poz. 728), która weszła w życie z dniem 16 czerwca 2005 r.

2. Do zadań Krajowej Rady należy w szczególności:

- 1) projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji;
- 2) określanie, w granicach upoważnień ustawowych, warunków prowadzenia działalności przez nadawców;
- 3) podejmowanie, w zakresie przewidzianym ustawą, rozstrzygnięć w sprawach koncesji na rozpowszechnianie i rozprowadzanie programów;
- 3a) uznawanie za nadawcę społecznego lub odbieranie tego przymiotu, na warunkach określonych ustawą;
- 4) sprawowanie w granicach określonych ustawą kontroli działalności nadawców;
- 5) organizowanie badań treści i odbioru programów radiowych i telewizyjnych;
- 6)³⁾ ustalanie wysokości opłat za udzielenie koncesji oraz wpis do rejestru;
- 6a)⁴⁾ ustalanie, na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. Nr 85, poz. 728 i Nr 157, poz. 1314 oraz z 2010 r. Nr 13, poz. 70 i Nr 152, poz. 1023), wysokości opłat abonamentowych;
- 7) opiniowanie projektów aktów ustawodawczych oraz umów międzynarodowych dotyczących radiofonii i telewizji;
- 7a) (utracił moc);⁵⁾
- 8) inicjowanie postępu naukowo-technicznego i kształcenia kadr w dziedzinie radiofonii i telewizji;
- 9) organizowanie i inicjowanie współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji;
- 10) współpraca z właściwymi organizacjami i instytucjami w zakresie ochrony praw autorskich, praw wykonawców, praw producentów oraz nadawców programów radiowych i telewizyjnych;
- 11)⁶⁾ przeprowadzanie jawnych i otwartych konkursów na stanowiska członków rad nadzorczych w jednostkach publicznej radiofonii i telewizji.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴⁾ Dodany przez art. 11 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁾ Dodany przez art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 grudnia 2005 r. o przekształceniach i zmianach w podziale zadań i kompetencji organów państwowych właściwych w sprawach łączności, radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 267, poz. 2258), która weszła w życie z dniem 14 stycznia 2006 r.; utracił moc z dniem 29 marca 2006 r. na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 marca 2006 r. sygn. akt K 4/06 (Dz. U. Nr 51, poz. 377).

⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o opłatach abonamentowych (Dz. U. Nr 152, poz. 1023), która weszła w życie z dniem 4 września 2010 r.

Art. 7. 1.⁷⁾ W skład Krajowej Rady wchodzi pięciu członków powoływanych: 2 przez Sejm, 1 przez Senat i 2 przez Prezydenta, spośród osób wyróżniających się wiedzą i doświadczeniem w zakresie środków społecznego przekazu.

2. (utracił moc).⁸⁾

2a. (uchylony).⁹⁾

2b.¹⁰⁾ Przewodniczącego Krajowej Rady wybierają ze swojego grona i odwołują członkowie Krajowej Rady.

3. Krajowa Rada wybiera ze swego grona, na wniosek Przewodniczącego, zastępcę Przewodniczącego Krajowej Rady.

4.¹¹⁾ Kadencja członków Krajowej Rady trwa 6 lat, licząc od dnia powołania ostatniego członka. Członkowie Krajowej Rady pełnią swe funkcje do czasu powołania następców.

5. Członek Krajowej Rady nie może być powołany na kolejną pełną kadencję.

6. Organ uprawniony do powołania członka Krajowej Rady odwołuje go wyłącznie w przypadku:

1) zrzeczenia się swej funkcji;

2) choroby trwale uniemożliwiającej sprawowanie funkcji;

3) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnienie przestępstwa z winy umyślnej;

3a)¹²⁾ złożenia niezgodnego z prawdą oświadczenia lustracyjnego, stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem sądu;

4) naruszenia przepisów ustawy stwierdzonego orzeczeniem Trybunału Stanu.

7. W przypadku odwołania członka lub jego śmierci przed upływem kadencji, właściwy organ powołuje nowego członka Krajowej Rady na okres do końca tej kadencji.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5, który wszedł w życie z dniem 30 grudnia 2005 r.

⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5, który wszedł w życie z dniem 30 grudnia 2005 r.; utracił moc z dniem 29 marca 2006 r. na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego, o którym mowa w odnośniku 5.

⁹⁾ Przez art. 6 pkt 2 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 5, który wszedł w życie z dniem 30 grudnia 2005 r.

¹⁰⁾ Dodany przez art. 1 ustawy z dnia 25 kwietnia 2006 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 83, poz. 574), która weszła w życie z dniem 16 maja 2006 r.

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 2 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 5, który wszedł w życie z dniem 30 grudnia 2005 r.

¹²⁾ Dodany przez art. 35b ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162), która weszła w życie z dniem 15 marca 2007 r.

Art. 8. 1. Pracodawca zatrudniający członka Krajowej Rady udzieli mu, na jego wniosek, urlopu bezpłatnego na czas sprawowania funkcji. Okres urlopu wlicza się do stażu pracy, od którego zależą uprawnienia wynikające ze stosunku pracy.

2. (uchylony).¹³⁾

3. W okresie kadencji członków Krajowej Rady ulega zawieszeniu ich członkostwo:

1) (utracił moc)¹⁴⁾;

2) we władzach stowarzyszeń, związków zawodowych, związków pracodawców, organizacji kościelnych lub związków wyznaniowych.

4. Nie można łączyć funkcji członka Krajowej Rady z posiadaniem udziałów albo akcji spółki bądź w inny sposób uczestniczyć w podmiocie będącym nadawcą lub producentem radiowym lub telewizyjnym oraz wszelką działalnością zarobkową, z wyjątkiem pracy dydaktyczno-naukowej w charakterze nauczyciela akademickiego lub pracy twórczej.

Art. 9. 1. Na podstawie ustaw i w celu ich wykonania Krajowa Rada wydaje rozporządzenia i uchwały.

2.¹⁵⁾ Krajowa Rada podejmuje uchwały większością 2/3 głosów ustawowej liczby członków.

3. Krajowa Rada uchwała regulamin swych obrad.

Art. 10. 1. Przewodniczący Krajowej Rady kieruje jej pracami, reprezentuje Krajową Radę oraz wykonuje zadania określone w ustawie.

2. Przewodniczący Krajowej Rady może żądać od nadawcy przedstawienia materiałów, dokumentów i udzielenia wyjaśnień w zakresie niezbędnym dla kontroli zgodności działania nadawcy z przepisami ustawy i warunkami koncesji.

3. Przewodniczący Krajowej Rady może wezwać nadawcę do zaniechania działań w zakresie tworzenia i rozpowszechniania programów, jeżeli naruszają one przepisy ustawy, uchwały Krajowej Rady lub warunki koncesji.

4. Przewodniczący Krajowej Rady na podstawie uchwały tej Rady może wydać decyzję nakazującą zaniechanie przez nadawcę działań w zakresie, o którym mowa w ust. 3.

5. Przepisy ust. 2—4 stosuje się odpowiednio do rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych.

¹³⁾ Przez art. 1 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 142, poz. 701), która weszła w życie z dniem 27 grudnia 1995 r.

¹⁴⁾ Z dniem 15 maja 2002 r. na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 kwietnia 2002 r. sygn. akt K. 26/00 (Dz. U. Nr 56, poz. 517).

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

Art. 11. 1. Krajowa Rada wykonuje swoje zadania przy pomocy Biura Krajowej Rady.

2. Organizację i tryb działania Biura Krajowej Rady określa regulamin uchwalany przez Krajową Radę.

3. Koszty działalności Krajowej Rady i Biura Krajowej Rady są pokrywane z budżetu państwa.

4. Do pracowników Biura Krajowej Rady stosuje się przepisy o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 12. 1. Krajowa Rada przedstawia corocznie do końca marca Sejmowi, Senatowi i Prezydentowi sprawozdanie ze swej działalności za rok poprzedzający oraz informację o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.

2. Krajowa Rada przedstawia corocznie Prezesowi Rady Ministrów informację o swojej działalności oraz o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.

3. Sejm i Senat uchwałami przyjmują lub odrzucają sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1. Uchwała o przyjęciu sprawozdania może zawierać uwagi i zastrzeżenia.

4. W wypadku odrzucenia sprawozdania przez Sejm i Senat kadencja wszystkich członków Krajowej Rady wygasa w ciągu 14 dni, liczonych od dnia ostatniej uchwały, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Wygaśnięcie kadencji Krajowej Rady nie następuje, jeżeli nie zostanie potwierdzone przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 3

Programy radiowe i telewizyjne

Art. 13. 1. Nadawca kształtuje program samodzielnie w zakresie zadań określonych w art. 1 ust. 1 i ponosi odpowiedzialność za jego treść.

2. Przepis ust. 1 nie narusza przepisów dotyczących odpowiedzialności innych osób za treść poszczególnych audycji, reklam lub innych przekazów.

Art. 14. 1. Nałożenie na nadawcę obowiązku lub zakazu rozpowszechniania określonej audycji lub przekazu może nastąpić wyłącznie na podstawie ustawy.

2. Audycje i przekazy nie pochodzące od nadawcy powinny być wyraźnie wyodrębnione w programie i oznaczone w sposób niebudzący wątpliwości, że nie pochodzą od nadawcy.

Art. 15. 1. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają co najmniej 33% kwartalnego czasu nadawania programu na audycje wytworzone pierwotnie w języku polskim, z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych i teleturniejów.

2. Nadawcy programów radiowych i telewizyjnych przeznaczają co najmniej 33% kwartalnego czasu nadawania w programie utworów słowno-muzycznych na utwory, które są wykonywane w języku polskim.

3. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają ponad 50% kwartalnego czasu nadawania programu na audycje europejskie, z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych i teleturniejów.

4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, niższy udział w programie radiowym lub telewizyjnym audycji, o których mowa w ust. 1 i 3, dla:

- 1) nadawców w pierwszym roku rozpowszechniania przez nich programu,
- 2) programów wyspecjalizowanych, dla których brak jest wystarczającej liczby audycji, o których mowa w ust. 1 i 3,
- 3)¹⁶⁾ programów rozpowszechnianych wyłącznie w sposób satelitarny lub kablowy dostępnych w całości za opłatą, z wyłączeniem opłat abonamentowych w rozumieniu ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych i podstawowych opłat pobieranych przez operatorów satelitarnych lub operatorów sieci kablowych

— uwzględniając konieczność zachowania proporcji audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim i audycji europejskich.

Art. 15a. 1. Nadawcy programów telewizyjnych przeznaczają co najmniej 10% kwartalnego czasu nadawania programu na audycje europejskie wytworzone przez producentów niezależnych, z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych, przekazów tekstowych i teleturniejów. W czasie przeznaczonym na audycje europejskie wytworzone przez producentów niezależnych, audycje wytworzone w okresie 5 lat przed rozpowszechnieniem w programie powinny stanowić co najmniej 50%.

2. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do audycji, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 3 oraz w ust. 1:

- 1) sposób prowadzenia przez nadawcę ewidencji czasu nadawania,
- 2) czas przechowywania ewidencji, nie krótszy niż 1 rok,
- 3) zakres informacji zawartych w ewidencji, w tym dane o terminie rozpowszechniania audycji, rzeczywisty czas trwania audycji, tytuł i producenta audycji

— uwzględniając możliwość prowadzenia ewidencji w formie elektronicznej, konieczność zapewnienia przejrzystości oraz jawności informacji znajdujących się w ewidencji oraz nieobciążania nadawców nadmiernymi utrudnieniami i kosztami w związku z prowadzeniem ewidencji.

Art. 15b. 1. Audycją europejską jest audycja, która pochodzi z:

- 1) państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

2) państwa będącego stroną Europejskiej konwencji o telewizji ponadgranicznej, sporządzonej w Strasburgu dnia 5 maja 1989 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 32, poz. 160 oraz z 2004 r. Nr 28, poz. 250), niestosującego środków dyskryminacyjnych w stosunku do audycji pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej, lub

3) innego europejskiego państwa trzeciego niestosującego środków dyskryminacyjnych w stosunku do audycji pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej, o ile spełnia ona wymagania określone w ust. 3.

2. Audycja pochodzi z państw, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jeżeli większość członków zespołu twórczego stale zamieszkuje na terytorium jednego z tych państw oraz spełniony jest co najmniej jeden z warunków:

- 1) audycja jest wyprodukowana przez producenta mającego siedzibę lub stale miejsce zamieszkania w państwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2;
- 2) produkcja audycji jest nadzorowana i kontrolowana przez osobę fizyczną mającą stale miejsce zamieszkania w państwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, lub przez osobę prawną albo podmiot nieposiadający osobowości prawnej, których siedziba znajduje się w państwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2;
- 3) udział współproducentów, mających siedzibę lub stale miejsce zamieszkania w państwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w łącznych kosztach produkcji audycji jest większościowy i współprodukcja nie podlega kontroli współproducentów niemających siedziby lub stałego miejsca zamieszkania w państwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

3. Za audycję europejską uważa się również audycję, której większość członków zespołu twórczego stale zamieszkuje na terytorium państwa europejskiego oraz która została wyprodukowana samodzielnie lub w koprodukcji z producentem mającym siedzibę lub stale miejsce zamieszkania w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej przez producenta mającego siedzibę lub stale miejsce zamieszkania w państwie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli państwo to zawarło ze Wspólnotą Europejską umowę w sprawach audiowizualnych.

4. Audycją europejską jest także audycja, która została wyprodukowana w ramach dwustronnych umów o koprodukcji zawartych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej i państwami trzecimi, a udział współproducentów, mających siedzibę lub stale miejsce zamieszkania na terytorium państwa, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w łącznych kosztach produkcji audycji jest większościowy oraz współprodukcja nie podlega kontroli współproducentów niemających siedziby lub stałego miejsca zamieszkania na terytorium państwa, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

5. Audycją europejską, w stosunku odpowiadającym proporcji udziału współproducentów mających siedzibę lub stale miejsce zamieszkania w państwie członkowskim Unii Europejskiej w łącznych kosztach

produkcji, jest również audycja niespełniająca wymagań określonych w ust. 1—4, jeżeli większość członków zespołu twórczego stale zamieszkuje w państwie członkowskim Unii Europejskiej.

Art. 16. 1. Reklamy powinny być wyraźnie wyodrębnione w programie i oznaczone w sposób niebudzący wątpliwości, że są reklamami i nie pochodzą od nadawcy. Dotyczy to odpowiednio telesprzedaży.

2. Reklamy nie mogą zajmować więcej niż 15%, a reklamy nadawane łącznie z telesprzedażą, z zastrzeżeniem ust. 3, więcej niż 20% dziennego czasu nadawania programu i nie więcej niż 12 minut w ciągu godziny.

3. Bloki programowe poświęcone wyłącznie telesprzedaży nie mogą zajmować w programie więcej niż 3 godziny dziennego czasu nadawania programu, przy czym minimalny czas trwania takiego bloku wynosi 15 minut, a liczba tych bloków nie może przekraczać 8.

4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia w programach radiowych i telewizyjnych działalności reklamowej i telesprzedaży, z uwzględnieniem zasad określonych w ustawie. W rozporządzeniu Krajowa Rada określi:

- 1) sposób ustalania dziennego czasu nadawania programu, o którym mowa w ust. 2 i 3;
- 2) warunki nadawania reklam i telesprzedaży w programach;
- 3) wymagania dotyczące osób, których głos lub wizerunek jest wykorzystywany w reklamach, z uwzględnieniem zakresu ograniczeń w prowadzeniu przez nie innych audycji w programach radiowych i telewizyjnych;
- 4) zakres udostępniania przez nadawcę czasu wykorzystywanego na reklamy i telesprzedaż, w tym maksymalny wymiar czasu w okresie rocznym dla jednego przedsiębiorcy lub ugrupowania gospodarczego;
- 5) sposób prowadzenia i przechowywania przez nadawcę ewidencji czasu nadawanych reklam i telesprzedaży oraz zakres danych objętych tą ewidencją.

Art. 16a. 1. Reklamy i telesprzedaż są nadawane pomiędzy audycjami, z zastrzeżeniem ust. 2—7.

2. Audycję można przerywać w celu nadania reklamy lub telesprzedaży, o ile nie stanowi to uszczerbku dla wartości audycji i nie narusza uprawnień właścicieli praw autorskich.

3. W transmisjach zawodów sportowych zawierających przerwy wynikające z przepisów ich rozgrywania, transmisjach innych wydarzeń zawierających przerwy oraz w audycjach składających się z autonomicznych części, reklamy lub telesprzedaż mogą być nadawane wyłącznie w tych przerwach lub pomiędzy poszczególnymi częściami.

4. Filmy fabularne i filmy telewizyjne, z wyłączeniem serii, seriali i audycji dokumentalnych, trwające ponad 45 minut, mogą być przerywane, w celu nadania reklam lub telesprzedaży, wyłącznie jeden raz podczas każdego okresu pełnych 45 minut. Kolejne przerwy w celu nadania reklam lub telesprzedaży są dopuszczalne, jeżeli film trwa co najmniej 20 minut dłużej niż dwa lub więcej okresów pełnych 45 minut.

5.¹⁷⁾ Audycje inne niż określone w ust. 3 mogą być przerywane w celu nadania reklam lub telesprzedaży, jeżeli okres pomiędzy kolejnymi przerwami w danej audycji wynosi w programie telewizyjnym co najmniej 20 minut, a w programie radiowym co najmniej 10 minut.

6. Nie można przerywać w celu nadania reklam lub telesprzedaży:

- 1) serwisów informacyjnych i magazynów na temat aktualnych wydarzeń;
- 2) audycji o treści religijnej;
- 3) audycji publicystycznych i dokumentalnych o czasie krótszym niż 30 minut; jeżeli czas ich emisji wynosi co najmniej 30 minut, stosuje się przepisy ust. 2—5;
- 4) audycji przeznaczonych dla dzieci.

7. Nie można przerywać w celu nadania reklam lub telesprzedaży audycji w programach publicznej radiofonii i telewizji, z wyjątkiem audycji, o których mowa w ust. 3.

Art. 16b. 1. Zakazane jest nadawanie reklamy:

- 1) wyrobów tytoniowych, rekwizytów tytoniowych, produktów imitujących wyroby tytoniowe lub rekwizyty tytoniowe oraz symboli związanych z używaniem tytoniu, w zakresie regulowanym przez ustawę z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 10, poz. 55, z późn. zm.¹⁸⁾);
- 2) napojów alkoholowych, w zakresie regulowanym przez ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473, z późn. zm.¹⁹⁾);

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 2006 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 133, poz. 935), która weszła w życie z dniem 5 sierpnia 2006 r.

¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 96, poz. 1107, z 2003 r. Nr 229, poz. 2274 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 529.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 115, poz. 793 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 144, poz. 1175 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 127, poz. 857.

- 3) usług medycznych, w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.²⁰⁾), świadczonych wyłącznie na podstawie skierowania lekarza;
- 4) produktów leczniczych, w zakresie regulowanym przez ustawę z dnia 6 września 2001 r. — Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.²¹⁾);
- 5)²²⁾ gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, zakładów wzajemnych, gier na automatach, w zakresie regulowanym ustawą z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857).

2. Zakazane jest nadawanie reklam:

- 1) nawołujących bezpośrednio małoletnich do nabywania produktów lub usług;
- 2) zachęcających małoletnich do wywierania presji na rodziców lub inne osoby w celu skłonienia ich do zakupu reklamowanych produktów lub usług;
- 3) wykorzystujących zaufanie małoletnich, jakie składają oni w rodzicach, nauczycielach i innych osobach;
- 4) w nieuzasadniony sposób ukazujących małoletnich w niebezpiecznych sytuacjach;
- 5) oddziałujących w sposób ukryty na podświadomość.

3. Reklama nie może:

- 1) naruszać godności ludzkiej;
- 2) zawierać treści dyskryminujących ze względu na rasę, płeć lub narodowość;
- 3) ranić przekonań religijnych lub politycznych;
- 4) zagrażać fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich;
- 5) sprzyjać zachowaniom zagrażającym zdrowiu, bezpieczeństwu lub ochronie środowiska.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do telesprzedaży.

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 849, Nr 166, poz. 1172, Nr 176, poz. 1240 i Nr 181, poz. 1290, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 76, poz. 641, Nr 98, poz. 817, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1707 oraz z 2010 r. Nr 96, poz. 620, Nr 107, poz. 679 i Nr 230, poz. 1507.

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 92, poz. 753, Nr 95, poz. 788 i Nr 98, poz. 817 oraz z 2010 r. Nr 78, poz. 513 i Nr 107, poz. 679.

²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 97 pkt 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

Art. 16c. Zakazane jest nadawanie reklamy ukrytej.

Art. 17. 1. Sponsorowane audycje lub inne przekazy są oznaczane przez wskazanie sponsora na ich początku lub na końcu. Wskazanie sponsora może zawierać tylko jego nazwę, firmę, znak towarowy lub inne oznaczenie indywidualizujące przedsiębiorcę lub jego działalność, widok jednego towaru lub usługi.

2. Wskazanie sponsora nie może zawierać nazwy, firmy, znaku towarowego lub innego oznaczenia indywidualizującego przedsiębiorcę lub jego działalność, widoku towaru albo usługi, których reklama jest zakazana w art. 16b ust. 1.

3. Sponsor nie może wpływać na treść audycji lub innego przekazu oraz ich miejsce w programie w sposób ograniczający samodzielność nadawcy. Sponsorowanie nie zwalnia nadawcy od odpowiedzialności za treść audycji.

4. Sponsorowane audycje lub inne przekazy nie mogą zachęcać do kupna lub innego udostępniania towarów lub usług sponsora lub osoby trzeciej.

5. Zabronione jest sponsorowanie audycji lub innych przekazów, z zastrzeżeniem ust. 6, przez:

- 1) partie polityczne;
- 2) związki zawodowe;
- 3) organizacje pracodawców;
- 4) osoby fizyczne lub osoby prawne, których zasadniczą działalność stanowi produkcja lub sprzedaż towarów lub świadczenie usług, o których mowa w art. 16b ust. 1.

6. Zabronione jest sponsorowanie transmisji sportowych przez podmioty wymienione w ust. 5 pkt 1—3 oraz przez przedsiębiorców, których główna działalność polega na produkcji, sprzedaży lub innym udostępnianiu towarów lub usług, których reklama jest zakazana zgodnie z art. 16b ust. 1 pkt 1 i 2, z zastrzeżeniem art. 13¹ ust. 5 i 6 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

6a.²³⁾ Zabronione jest sponsorowanie audycji i innych przekazów przez podmioty prowadzące działalność w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości, przyjmowania zakładów wzajemnych i gier na automatach.

7. Zabronione jest sponsorowanie:

- 1) serwisów informacyjnych, z wyjątkiem sportowych i prognozy pogody;
- 2) audycji publicystycznych o treści społeczno-politycznej;
- 3) audycji poradniczych i konsumenckich;
- 4) audycji wyborczych lub bezpośrednio związanych z kampanią wyborczą.

²³⁾ Dodany przez art. 97 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 22.

8. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, sposób sponsorowania audycji lub innych przekazów, z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 1–7, w tym w szczególności czas emisji, wskazania sponsora oraz sposób rozpowszechniania informacji o sponsorze w zapowiedzi audycji albo po zakończeniu audycji lub innego przekazu, a także w czasie trwania audycji lub innego przekazu. W rozporządzeniu Krajowa Rada określi sposób prowadzenia i przechowywania przez nadawcę ewidencji sponsorowanych audycji lub innych przekazów oraz zakres informacji objętych tą ewidencją.

Art. 18. 1. Audycje lub inne przekazy nie mogą propagować działań sprzecznych z prawem, z polską racją stanu oraz postaw i poglądów sprzecznych z moralnością i dobrem społecznym, w szczególności nie mogą zawierać treści dyskryminujących ze względu na rasę, płeć lub narodowość.

2. Audycje lub inne przekazy powinny szanować przekonania religijne odbiorców, a zwłaszcza chrześcijański system wartości.

3. Audycje lub inne przekazy nie mogą sprzyjać zachowaniom zagrażającym zdrowiu lub bezpieczeństwu oraz zachowaniom zagrażającym środowisku naturalnemu.

4. Zabronione jest rozpowszechnianie audycji lub innych przekazów zagrażających fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich, w szczególności zawierających treści pornograficzne lub w sposób nieuzasadniony eksponujących przemoc.

5. Audycje lub inne przekazy, zawierające sceny lub treści mogące mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich, inne niż te, o których mowa w ust. 4, mogą być rozpowszechniane wyłącznie w godzinach od 23 do 6.

5a. Nadawcy są zobowiązani do oznaczania audycji lub innych przekazów, o których mowa w ust. 5, odpowiednim symbolem graficznym przez cały czas ich emisji telewizyjnej lub zapowiedzią słowną, informującą o zagrożeniach wynikających z treści emisji radiowej.

5b. Nadawcy są zobowiązani do oznaczania audycji i innych przekazów, innych niż te, o których mowa w ust. 5, z wyłączeniem serwisów informacyjnych, reklam, telesprzedaży, transmisji sportowych i przekazów tekstowych, odpowiednim symbolem graficznym przez cały czas ich emisji telewizyjnej, uwzględniając stopień szkodliwości danej audycji lub przekazu dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych.

6. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia:

1) cechy oraz szczegółowe warunki kwalifikowania, rozpowszechniania i sposób zapowiadania audycji lub innych przekazów, o których mowa w ust. 5,

2) podział małoletnich na kategorie wiekowe oraz szczegółowe warunki kwalifikowania i rozpowszechniania audycji lub innych przekazów, o których mowa w ust. 5b, z uwzględnieniem godzin nadawania audycji lub innych przekazów przeznaczonych dla danej kategorii wiekowej,

3) wzory symboli graficznych i formuł zapowiedzi, o których mowa w ust. 5a i 5b, oraz sposób ich prezentacji

— uwzględniając stopień szkodliwości audycji dla małoletnich w poszczególnych kategoriach wiekowych.

7. Nadawcy dbają o poprawność języka swoich programów i przeciwdziałają jego wulgaryzacji.

Art. 19. 1. Działalność nadawcy polegająca na tworzeniu i zestawianiu programu prowadzona jest w formie redakcji w rozumieniu przepisów prawa prasowego.

2. Do przekazów tekstowych stosuje się odpowiednio przepisy o tworzeniu i rozpowszechnianiu programów radiowych i telewizyjnych.

Art. 20. 1. Nadawca utrwała audycje, reklamy lub inne przekazy na odpowiednich nośnikach i przechowuje je przez okres 28 dni od dnia rozpowszechnienia audycji, reklamy lub innego przekazu. Po upływie tego okresu przechowuje się zapisy audycji, reklamy lub innego przekazu będącego przedmiotem postępowania przed organem państwowym do czasu zakończenia tego postępowania.

2. Osobie, która twierdzi, że treść audycji, reklamy lub innego przekazu narusza jej prawa, należy na jej pisemny wniosek i na koszt nadawcy udostępnić zapis audycji, reklamy lub innego przekazu albo wydać taki zapis na jej koszt, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

3. W przypadku odmowy udostępnienia zapisu audycji, reklamy lub innego przekazu, osobie, o której mowa w ust. 2, służy roszczenie o udostępnienie zapisu na drodze sądowej; sądem właściwym w tych sprawach jest sąd okręgowy.

4. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, sposoby utrwalania i przechowywania audycji, reklam i innych przekazów przez nadawców, z uwzględnieniem zakresu informacji o przechowywanych materiałach.

Art. 20a. 1. Na pisemny wniosek Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nadawca jest obowiązany:

1) ujawnić dane umożliwiające identyfikację zlecniodawcy audycji lub reklamy;

2) wydać nieodpłatnie zapis audycji lub reklamy, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Przepis art. 20 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 20b. 1. Nadawca programu telewizyjnego może nadać bezpośrednią transmisję z wydarzenia o zasadniczym znaczeniu społecznym, zwanego dalej „ważnym wydarzeniem”, tylko:

- 1)²⁴⁾ w programie ogólnokrajowym w rozumieniu ustawy lub koncesji, dostępnym w całości bez opłaty, z wyłączeniem opłat abonamentowych w rozumieniu ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych i podstawowych opłat pobieranych przez operatorów sieci kablowych, lub
- 2) jeżeli to samo wydarzenie jest transmitowane przez nadawcę programu spełniającego wymogi określone w pkt 1, na podstawie umowy z nadawcą, który nabył prawa do transmisji danego wydarzenia, lub z innym uprawnionym, z zastrzeżeniem ust. 6.

2. Ze względu na duże zainteresowanie społeczne za ważne wydarzenia uważa się między innymi:

- 1) letnie i zimowe Igrzyska Olimpijskie;
- 2) półfinały i finały mistrzostw świata i Europy w piłce nożnej, a także wszelkie inne mecze w ramach tych imprez z udziałem reprezentacji Polski, w tym mecze eliminacyjne;
- 3) inne mecze z udziałem reprezentacji Polski w piłce nożnej w ramach oficjalnych rozgrywek oraz mecze z udziałem polskich klubów w ramach Ligi Mistrzów i Pucharu UEFA.

3. Krajowa Rada może, w drodze rozporządzenia, określić listę innych, niż wymienione w ust. 2, ważnych wydarzeń, uwzględniając stopień społecznego zainteresowania określonym wydarzeniem i znaczenie tego wydarzenia dla życia społecznego, gospodarczego i politycznego.

4. Jeżeli przewiduje się organizację ważnego wydarzenia w częściach, to każdą taką część uważa się za ważne wydarzenie.

5. Przepis ust. 1 stosuje się do nadań z opóźnieniem, jeżeli opóźnienie nadania transmisji z ważnego wydarzenia nie przekracza 24 godzin i wynika z ważnych powodów, w szczególności:

- 1) z czasu, w którym odbywa się dane wydarzenie, obejmującego okres między godziną 24 a godziną 6 czasu obowiązującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) z pokrywaniem się w czasie ważnych wydarzeń lub ich części.

6. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli dany nadawca wykaże, że żaden nadawca programu spełniającego wymogi określone w ust. 1 pkt 1 nie wyraził gotowości zawarcia umowy umożliwiającej nadanie transmisji zgodnie z ust. 1 pkt 2.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

7. Krajowa Rada w zakresie wynikającym z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych może, w drodze rozporządzenia, określić:

- 1) listy wydarzeń uznanych przez inne państwa europejskie za ważne wydarzenia;
- 2) zasady wykonywania wyłącznych praw do telewizyjnych transmisji wydarzeń, o których mowa w pkt 1, w sposób zapewniający, że wykonywanie tych praw przez nadawców podlegających ustawie nie pozbawi odbiorców w danym państwie możliwości odbioru tych wydarzeń na zasadach określonych przez dane państwo zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego.

Rozdział 4

Publiczna radiofonia i telewizja

Art. 21. 1. Publiczna radiofonia i telewizja realizuje misję publiczną, oferując, na zasadach określonych w ustawie, całemu społeczeństwu i poszczególnym jego częściom, zróżnicowane programy i inne usługi w zakresie informacji, publicystyki, kultury, rozrywki, edukacji i sportu, cechujące się pluralizmem, bezstronnością, wyważeniem i niezależnością oraz innowacyjnością, wysoką jakością i integralnością przekazu.

1a. Do zadań publicznej radiofonii i telewizji, wynikających z realizacji misji, o której mowa w ust. 1, należy w szczególności:

- 1) tworzenie i rozpowszechnianie programów ogólnokrajowych, programów regionalnych, programów dla odbiorców za granicą w języku polskim i innych językach oraz innych programów realizujących demokratyczne, społeczne i kulturalne potrzeby społeczności lokalnych;
- 2) tworzenie i rozpowszechnianie programów wyspecjalizowanych, na których rozpowszechnianie uzyskano koncesję;
- 3) budowa i eksploatacja nadawczych i przekaźnikowych stacji radiowych i telewizyjnych;
- 4) rozpowszechnianie przekazów tekstowych;
- 5) prowadzenie prac nad nowymi technikami tworzenia i rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych;
- 6) prowadzenie działalności produkcyjnej, usługowej i handlowej związanej z twórczością audiowizualną, w tym eksportu i importu;
- 7)²⁵⁾ popieranie twórczości artystycznej, literackiej, naukowej oraz działalności oświatowej i działalności w zakresie sportu;
- 8) upowszechnianie wiedzy o języku polskim;
- 8a)²⁶⁾ uwzględnianie potrzeb mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym, w tym emitowanie programów informacyjnych w językach mniejszości narodowych i etnicznych oraz języku regionalnym;

²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 60 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1.

²⁶⁾ Dodany przez art. 35 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym (Dz. U. Nr 17, poz. 141), która weszła w życie z dniem 1 maja 2005 r.

- 9) tworzenie i udostępnianie programów edukacyjnych na użytek środowisk polonijnych oraz Polaków zamieszkałych za granicą.
2. Programy publicznej radiofonii i telewizji powinny:
- 1) kierować się odpowiedzialnością za słowo i dbać o dobre imię publicznej radiofonii i telewizji;
 - 2) rzetelnie ukazywać całą różnorodność wydarzeń i zjawisk w kraju i za granicą;
 - 3) sprzyjać swobodnemu kształtowaniu się poglądów obywateli oraz formowaniu się opinii publicznej;
 - 4) umożliwiać obywatelom i ich organizacjom uczestniczenie w życiu publicznym poprzez prezentowanie zróżnicowanych poglądów i stanowisk oraz wykonywanie prawa do kontroli i krytyki społecznej;
 - 5) służyć rozwojowi kultury, nauki i oświaty, ze szczególnym uwzględnieniem polskiego dorobku intelektualnego i artystycznego;
 - 6) respektować chrześcijański system wartości, za podstawę przyjmując uniwersalne zasady etyki;
 - 7) służyć umacnianiu rodziny;
 - 7a) służyć kształtowaniu postaw prozdrowotnych;
 - 7b)²⁷⁾ służyć propagowaniu i upowszechnianiu sportu;
 - 8) służyć zwalczaniu patologii społecznych;
 - 9) (uchylony).²⁸⁾
- 3.²⁹⁾ Jednostki publicznej radiofonii i telewizji opracowują corocznie w porozumieniu z Krajową Radą plany finansowo-programowe przedsięwzięć w zakresie realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 i 1a, wymagających finansowania ze środków publicznych, z uwzględnieniem części kosztów funkcjonowania i rozwoju tych jednostek.
- 4.²⁹⁾ Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, terminy przedkładania i zakres planów finansowo-programowych mając na względzie zapewnienie realizacji misji publicznej przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji, a także swobodę nadawców publicznych w kształtowaniu programów.
- Art. 22.** 1. Organy państwowe mogą podejmować decyzje w sprawach działalności jednostek publicznej radiofonii i telewizji tylko w przypadkach przewidzianych ustawami.
2. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji umożliwiają naczelnym organom państwowym bezpośrednią prezentację oraz wyjaśnianie polityki państwa.
3. Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 2.
- Art. 23.** 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji stwarzają partiom politycznym możliwość przedstawienia stanowiska w węzłowych sprawach publicznych.
2. Uprawnienia przewidziane w ust. 1 stosuje się odpowiednio do ogólnokrajowych organizacji związków zawodowych i związków pracodawców.
3. Tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, określa, w drodze rozporządzenia, Krajowa Rada.
- Art. 23a.** 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji stwarzają organizacjom pożytku publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536), możliwość nieodpłatnego informowania o prowadzonej przez te organizacje działalności nieodpłatnej.
2. Przepis ust. 1 nie wyklucza prawa nadawcy do informowania o działalności organizacji pożytku publicznego w szerszym zakresie.
- 3.³⁰⁾ Krajowa Rada w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania związanego z nieodpłatnym informowaniem o prowadzonej przez organizacje pożytku publicznego nieodpłatnej działalności pożytku publicznego, w tym sposób przygotowania i emisji audycji oraz czas przeznaczony na ich rozpowszechnianie, uwzględniając różnorodność zadań publicznych określonych w art. 4 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz ich znaczenie dla społeczności.
- Art. 24.** 1. Podmiotom uczestniczącym w wyborach do Sejmu, Senatu, samorządu terytorialnego oraz Parlamentu Europejskiego zapewnia się możliwość rozpowszechniania audycji wyborczych w programach publicznej radiofonii i telewizji na zasadach określonych odrębnymi przepisami.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wyborów na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Podmiotom uprawnionym do udziału w kampanii referendalnej w programach radiowych i telewizyjnych w rozumieniu art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o referendum ogólnokrajowym (Dz. U. Nr 57, poz. 507, z późn. zm.³¹⁾) zapewnia się możliwość rozpowszechniania audycji referendalnych w programach publicznej radiofonii i telewizji na zasadach określonych odrębnymi przepisami.
- ²⁷⁾ Dodany przez art. 60 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1.
- ²⁸⁾ Przez art. 35 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 26.
- ²⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.
- ³⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 ustawy z dnia 22 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 28, poz. 146), która weszła w życie z dniem 12 marca 2010 r.
- ³¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 85, poz. 782, z 2007 r. Nr 112, poz. 766, z 2009 r. Nr 68, poz. 573 i Nr 202, poz. 1547 oraz z 2011 r. Nr 21, poz. 113.

Art. 25. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji mogą tworzyć i rozpowszechniać programy dla odbiorców za granicą w języku polskim i w innych językach.

2. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji są obowiązane tworzyć i rozpowszechniać audycje oświatowe dla szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych.

3. Audycje oświatowe powinny odpowiadać wymogom zawartym w szkolnych programach nauczania.

4. Koszty tworzenia programów oraz audycji, o których mowa w ust. 1 i 2, są pokrywane z budżetu państwa, w granicach określonych ustawą budżetową.

5. Zakres i sposób prowadzenia działalności przewidzianej w ust. 1 i 2 oraz zasady pokrywania jej kosztów są określane w formie porozumień zawieranych między ministrami właściwymi odpowiednio w sprawach zagranicznych i edukacji narodowej oraz jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.

Art. 26. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji działają wyłącznie w formie jednoosobowej spółki akcyjnej Skarbu Państwa, zwanej dalej „spółką”.

2. Telewizję publiczną tworzy spółka „Telewizja Polska — Spółka Akcyjna”, zawiązana w celu tworzenia i rozpowszechniania ogólnokrajowych programów I, II i TV Polonia oraz regionalnych programów telewizyjnych.

2a. Terenowe oddziały spółki „Telewizja Polska — Spółka Akcyjna” mają swoje siedziby w: Białymstoku, Bydgoszczy, Gorzowie Wielkopolskim, Gdańsku, Katowicach, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Opolu, Olsztynie, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie, Wrocławiu.

3. Radiofonie publiczną tworzą:

- 1) spółka „Polskie Radio — Spółka Akcyjna”, zawiązana w celu tworzenia i rozpowszechniania ogólnokrajowych programów radiowych i programów dla odbiorców za granicą;
- 2) spółki zawiązane w celu tworzenia i rozpowszechniania regionalnych programów radiowych, zwane dalej „spółkami radiofonii regionalnej”.

4.³²⁾ Do spółek wymienionych w ust. 2 i 3 stosuje się, z zastrzeżeniem art. 27—30 ustawy, przepisy Kodeksu spółek handlowych z wyjątkiem art. 312 i 402.

5.³³⁾ Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, w porozumieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady, dokonuje, w drodze decyzji, rezerwacji częstotliwości niezbędnych do wykonywania ustawowych zadań

przez spółki oraz określa warunki wykorzystania tych częstotliwości. Do dokonywania, wprowadzania zmian lub cofania rezerwacji częstotliwości stosuje się przepisy art. 114 i 115 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.³⁴⁾).

6. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, w porozumieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady, zapewnia dla spółek tworzących i rozpowszechniających:³⁵⁾

- 1) ogólnokrajowe programy telewizyjne — częstotliwości niezbędne do pokrycia kraju zasięgiem odbioru programu „Telewizja Polska I” i „Telewizja Polska II”;
- 2) ogólnokrajowe programy radiowe — częstotliwości niezbędne do pokrycia kraju zasięgiem odbioru programu pierwszego, drugiego, trzeciego i czwartego oraz częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania programów radiowych dla odbiorców za granicą;
- 3) regionalne programy telewizyjne — częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania regionalnych programów telewizyjnych;
- 4) regionalne programy radiowe — częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania regionalnych programów radiowych.

7. Program TV Polonia jest rozpowszechniany w sposób rozsiewczy satelitarny.

8. Do rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy, drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną, stosuje się art. 115 ust. 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne.

Art. 27.³⁶⁾ 1. Zarząd spółki liczy od jednego do trzech członków.

2. Kadencja zarządu trwa cztery lata.

3. Członków zarządu, w tym prezesa zarządu, Krajowa Rada powołuje w drodze uchwały na wniosek rady nadzorczej oraz odwołuje w drodze uchwały na wniosek rady nadzorczej lub walnego zgromadzenia.

4. Do zarządu powołuje się wyłącznie osobę posiadającą kompetencje w dziedzinie zarządzania oraz radiofonii i telewizji, spośród kandydatów wyłonionych w konkursie przeprowadzonym przez radę nadzorczą.

³⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 18, poz. 97 i Nr 85, poz. 716 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 86, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443, Nr 229, poz. 1499 i Nr 238, poz. 1578.

³⁵⁾ Zdanie wstępne w brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

³⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

³²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 61, poz. 411), która weszła w życie z dniem 21 kwietnia 2007 r.

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

5. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, regulamin konkursu na kandydatów na członków zarządu, w tym sposób ogłaszania, organizację i tryb przeprowadzania konkursu oraz sposób ogłaszania wyników konkursu, uwzględniając potrzebę powszechności dostępu do konkursu, zapewnienia obiektywności i jawności postępowania, sprawnego przeprowadzenia konkursu oraz oceny kompetencji kandydatów, o których mowa w ust. 4.

6. Członek zarządu może być odwołany w przypadku:

- 1) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
- 2) działania na szkodę spółki;
- 3) zaistnienia okoliczności trwale uniemożliwiających sprawowanie funkcji.

7. Członkowie zarządów i osoby zajmujące kierownicze stanowiska w jednostkach publicznej radiofonii i telewizji kierują się w swojej pracy oraz w ocenie dziennikarzy i innych twórców im podległych zasadami profesjonalizmu, uczciwości i rzetelności oraz wskazaniami zawartymi w art. 21 ust. 1a i 2 ustawy.

Art. 28. 1.³⁷⁾ Rady nadzorcze spółek „Telewizja Polska — Spółka Akcyjna” i „Polskie Radio — Spółka Akcyjna” liczą po siedmiu członków: pięciu wyłonionych w konkursie przeprowadzonym przez Krajową Radę spośród kandydatów posiadających kompetencje w dziedzinie prawa, finansów, kultury oraz mediów, zgłoszonych przez organy kolegialne uczelni akademickich, jednego powołanego przez ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz jednego powołanego przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

1a.³⁸⁾ Rady nadzorcze spółek radiofonii regionalnej liczą po pięciu członków: czterech wyłonionych w konkursie przeprowadzonym przez Krajową Radę spośród kandydatów posiadających kompetencje w dziedzinie prawa, finansów, kultury oraz mediów, zgłoszonych przez organy kolegialne uczelni akademickich działających w danym regionie oraz jednego powołanego przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

1b.³⁸⁾ Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, regulamin konkursu na członka rady nadzorczej, w tym sposób ogłaszania, organizację i tryb przeprowadzania konkursu, sposób zgłaszania kandydatów oraz sposób ogłaszania wyników konkursu, uwzględniając potrzebę zapewnienia obiektywności i jawności postępowania, sprawnego przeprowadzenia konkursu oraz oceny kompetencji kandydatów, o których mowa w ust. 1 i 1a.

1c.³⁸⁾ Uchwała Krajowej Rady w sprawie wyników konkursu, wskazująca osoby wyłonione w konkursie, stanowi ich powołanie w skład rady nadzorczej.

³⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

³⁸⁾ Dodany przez art. 1 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

1d.³⁸⁾ Członek rady nadzorczej może być odwołany przez organ, który go powołał, w przypadku:

- 1) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
- 2) działania na szkodę spółki;
- 3) zaistnienia okoliczności trwale uniemożliwiających sprawowanie funkcji.

2. Rada nadzorcza podejmuje uchwały bezwzględnie większością głosów w obecności co najmniej połowy składu rady.

3. Rada nadzorcza wybiera ze swego grona przewodniczącego.

4. Rada nadzorcza uchwała regulamin określający tryb jej działania.

5. Kadencja rady nadzorczej trwa trzy lata.

6. Zgody rady nadzorczej wymaga:

- 1) nawiązywanie i rozwiązywanie stosunku pracy z osobami zajmującymi stanowiska kierownicze określone w statucie spółki;
- 2) zawarcie lub przystąpienie przez spółkę do umowy zbiorowej z przedstawicielami pracowników;
- 3) zawiązanie bądź przystąpienie do spółki innej niż spółka, o której mowa w art. 26 ust. 1, a także nabycie lub zbycie udziałów albo akcji w takiej spółce;
- 4) zbycie lub obciążenie nieruchomości.

7. (uchylony).³⁹⁾

Art. 28a. 1. Rady programowe publicznej radiofonii i telewizji liczą 15 członków, których powołuje Krajowa Rada; 10 członków rady programowej reprezentuje ugrupowania parlamentarne. Pozostałych 5 powołuje z grona osób legitymujących się dorobkiem i doświadczeniem w sferze kultury i mediów.

2. Kadencja rady programowej trwa 4 lata, a jej członkowie reprezentują społeczne interesy i oczekiwania związane z działalnością programową spółki.

3. Rada programowa podejmuje uchwały zawierające oceny poziomu i jakości programu bieżącego oraz programów ramowych. Uchwały w sprawach programowych, podejmowane większością głosów w obecności co najmniej połowy składu rady, są przedmiotem obrad i postanowień rady nadzorczej.

4. Członkom rady programowej przysługuje dieta wypłacana przez spółkę w wysokości ustalonej przez Krajową Radę.

5. Zarząd spółki zapewnia członkom rady programowej organizacyjne i finansowe warunki dokonywa-

³⁹⁾ Przez art. 1 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 13.

nia ocen poziomu i jakości wyemitowanego programu, badania jego odbioru oraz zlecenia niezależnych badań dotyczących percepcji programu i jego społecznych skutków.

Art. 29. 1. W walnym zgromadzeniu Skarb Państwa reprezentowany jest przez ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa.

2. Zarząd spółki nie jest związany poleceniami i zaleceniami ustanowionymi przez walne zgromadzenie, jeżeli dotyczą one treści programu.

3. Zmiana statutu spółki wymaga uprzedniej zgody Krajowej Rady.

Art. 30. 1. Tworzenie i rozpowszechnianie regionalnych programów telewizji publicznej należy do terenowych oddziałów spółki, o której mowa w art. 26 ust. 2.

2. Statut spółki określa zakres działania i zadania terenowego oddziału spółki.

3. Działalnością terenowego oddziału spółki kieruje dyrektor powoływany przez radę nadzorczą na wniosek zarządu spółki.

4. Organem opiniodawczo-doradczym dyrektora terenowego oddziału spółki jest rada programowa oddziału.

4a.⁴⁰⁾ Powołując rady programowe oddziałów emitujących programy w językach mniejszości narodowych i etnicznych oraz języku regionalnym, dyrektorzy oddziałów uwzględnia kandydatów zgłaszanych przez organizacje społeczne mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym.

5. Krajowa Rada, na wniosek zarządu spółki, po zasięgnięciu opinii dyrektorów terenowych oddziałów, określi minimalny udział audycji tworzonych przez terenowe oddziały spółki w poszczególnych programach ogólnokrajowych.

6. (uchylony).⁴¹⁾

Art. 30a. 1. Przepisy dotyczące programów dla odbiorców za granicą stosuje się odpowiednio do programu TV Polonia.

2. Organem opiniodawczo-doradczym w sprawach tworzenia i rozpowszechnienia programu TV Polonia jest rada programowa TV Polonia.

Art. 31. 1. Przychodami spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, są wpływy pochodzące:

- 1)⁴²⁾ z opłat abonamentowych, odsetek za zwłokę w ich uiszczaniu oraz kar za używanie niezarejestrowanych odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych, z zastrzeżeniem przepisu art. 8 ust. 1 tej ustawy;

2) z obrotu prawami do audycji;

3) z reklam i audycji sponsorowanych;

4) z innych źródeł.

2. Przychodami spółek mogą być również dotacje z budżetu państwa.

3. Akcjonariuszom spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, nie przysługuje prawo do udziału w zysku.

Art. 31a. 1. Spółki, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, są obowiązane do określenia w dokumentacji, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223, Nr 157, poz. 1241 i Nr 165, poz. 1316 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278), zasad rachunkowości, w tym zakładowego planu kont, w sposób zapewniający ujęcie w księgach rachunkowych przychodów i związanych z nimi kosztów odrębnie w odniesieniu do działalności, o której mowa w art. 21 ust. 1, oraz pozostałej działalności, a także metod przypisywania kosztów i przychodów do poszczególnych rodzajów prowadzonej działalności.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie narusza obowiązków w zakresie rachunkowości i sprawozdawczości wynikających z odrębnych przepisów.

3. Krajowa Rada określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia dokumentacji, o której mowa w ust. 1, oraz sposób sporządzania sprawozdań, o których mowa w art. 31b pkt 1–3, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia przestrzegania zasad jawności i przejrzystości wykorzystania środków przeznaczonych na realizację zadań, o których mowa w art. 21 ust. 1, w sposób niezakłócający konkurencji na rynku.

Art. 31b. Zarządy spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, są obowiązane do składania Krajowej Radzie:

- 1) rocznego sprawozdania ze sposobu wykorzystania środków, o których mowa w art. 31 ust. 1 i 2, do dnia 15 lutego, za poprzedni rok kalendarzowy;
- 2) kwartalnych sprawozdań dotyczących sposobu wykorzystania środków przyznawanych zgodnie z art. 31 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, do 25. dnia miesiąca następującego po upływie każdego kwartału danego roku kalendarzowego;
- 3) kwartalnych sprawozdań dotyczących kosztów poniesionych na działalność, o której mowa w art. 21 ust. 1, wraz z określeniem źródeł ich finansowania, do 25. dnia miesiąca następującego po upływie każdego kwartału danego roku kalendarzowego;
- 4) (uchylony).⁴³⁾

Art. 31c.⁴⁴⁾ Zarządy spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, przygotowują i publicznie udostępniają, do dnia 15 marca za poprzedni rok kalendarzo-

⁴⁰⁾ Dodany przez art. 35 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 26.

⁴¹⁾ Przez art. 11 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁴³⁾ Przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 6.

⁴⁴⁾ Dodany przez art. 11 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

wy, sprawozdania z wykorzystania wpływów z opłat abonamentowych w rozumieniu ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych, odsetek za zwłokę w ich uiszczeniu oraz kar za używanie niezarejestrowanych odbiorników, na realizację misji publicznej, o której mowa w art. 21 ust. 1, ze wskazaniem środków przeznaczonych na wykonanie poszczególnych zadań wymienionych w art. 21 ust. 1a.

Art. 32. W celu realizacji zadań radiofonii i telewizji publicznej spółki mogą tworzyć, za zgodą Krajowej Rady, przedsiębiorców przewidzianych przepisami prawa.

Rozdział 5

Koncesje na rozpowszechnianie programów

Art. 33. 1. Rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, z wyjątkiem programów publicznej radiofonii i telewizji, wymaga uzyskania koncesji.

2. Organem właściwym w sprawach koncesji jest Przewodniczący Krajowej Rady.

3. Przewodniczący Krajowej Rady podejmuje decyzję w sprawie koncesji na podstawie uchwały Krajowej Rady. Decyzja w tej sprawie jest ostateczna.

Art. 34. 1.⁴⁵⁾ Przewodniczący Krajowej Rady w porozumieniu z Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” informacje o możliwościach uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego lub telewizyjnego oraz ustala termin, nie krótszy niż 45 dni od dnia ogłoszenia, do składania wniosków o udzielenie koncesji.

1a. W ogłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, określa się:

- 1) przedmiot postępowania;
- 2) warunki programowe rozpowszechniania programu, w tym w szczególności rodzaj i charakter programu;
- 3) warunki techniczne rozpowszechniania programu, w szczególności częstotliwość bądź kanał oraz moc i lokalizację stacji nadawczych przeznaczonych do rozpowszechniania programu;
- 4) liczbę koncesji;
- 5) czas, na jaki może być udzielona koncesja;
- 6) termin i miejsce składania wniosków.

1b. Przewodniczący Krajowej Rady, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia ogłoszenia, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza w co najmniej dwóch drukowanych dziennikach o zasięgu ogólnopolskim informację o tym ogłoszeniu.

1c. Rozpatrzeniu podlegają wyłącznie wnioski o udzielenie koncesji w związku z ogłoszeniem, o którym mowa w ust. 1.

⁴⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

2. Przewodniczący Krajowej Rady podaje do publicznej wiadomości listę wnioskodawców uczestniczących w postępowaniu o udzielenie koncesji. W przypadku złożenia większej liczby wniosków, przekraczających istniejące możliwości rozpowszechniania programów, są one rozpatrywane w ramach jednego postępowania.

Art. 35. 1.⁴⁶⁾ Koncesja może być udzielona osobie fizycznej, posiadającej obywatelstwo polskie i stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobie prawnej lub osobowej spółce handlowej, które mają siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2.⁴⁶⁾ Koncesja dla spółki z udziałem osób zagranicznych może być udzielona, jeżeli:

- 1) udział kapitałowy osób zagranicznych w spółce lub udział osób zagranicznych w kapitale zakładowym spółki nie przekracza 49%;
- 2) umowa lub statut spółki przewidują, że:
 - a) osobami uprawnionymi do reprezentowania lub prowadzenia spraw spółki albo członkami zarządu spółki będą w większości osoby posiadające obywatelstwo polskie i stałe miejsce zamieszkania w Polsce,
 - b) w zgromadzeniu wspólników lub w walnym zgromadzeniu udział głosów osób zagranicznych i spółek zależnych, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, od osób zagranicznych nie może przekroczyć 49%,
 - c) osoby zagraniczne nie mogą dysponować bezpośrednio lub pośrednio większością przekraczającą 49% głosów w osobowej spółce handlowej,
 - d) członkami rady nadzorczej spółki będą w większości osoby posiadające obywatelstwo polskie i stałe miejsce zamieszkania w Polsce.

3. Koncesja może być również udzielona:

- 1) osobie zagranicznej lub
- 2) spółce zależnej, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, od osoby zagranicznej

— których siedziba lub stałe miejsce zamieszkania znajduje się w państwie członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego — bez stosowania ograniczeń zawartych w ust. 2.

Art. 35a.⁴⁷⁾ 1. Nadawca *społeczny*⁴⁸⁾ może złożyć wniosek o udzielenie koncesji na kolejny okres, nie później niż 12 miesięcy przed wygaśnięciem posiadanej koncesji.

⁴⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. Nr 115, poz. 965), która weszła w życie z dniem 5 sierpnia 2009 r.

⁴⁷⁾ Dodany przez art. 6 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁴⁸⁾ Utracił moc w zakresie, w jakim ust. 1 zawiera słowo „społeczny”, a ust. 2 zawiera słowo „społecznego”, z dniem 29 marca 2006 r. na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego, o którym mowa w odnośniku 5.

2. W przypadku złożenia przez nadawcę *społeczno-go*⁴⁸⁾ wniosku, o którym mowa w ust. 1, odmowa udzielenia koncesji na kolejny okres możliwa jest wyłącznie, gdy w stosunku do nadawcy zachodzi którakolwiek z okoliczności wskazanych w art. 38 ust. 1 lub 2.

3. W przypadku złożenia przez nadawcę wniosku, o którym mowa w ust. 1, do postępowania w sprawie udzielenia koncesji nie stosuje się przepisów art. 34 i 36 ust. 1 i 2.

Art. 36. 1. W postępowaniu o udzielenie koncesji ocenia się w szczególności:

- 1) stopień zgodności zamierzonej działalności programowej z zadaniami określonymi w art. 1 ust. 1 ustawy, z uwzględnieniem stopnia realizacji tych zadań przez innych nadawców działających na obszarze objętym koncesją;
- 2) możliwości dokonania przez wnioskodawcę koniecznych inwestycji i finansowania programu;
- 3) przewidywany udział w programie audycji wytworzonych przez nadawcę lub na jego zamówienie albo we współdziałaniu z innymi nadawcami;
- 4) przewidywany udział audycji, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 3, w programie telewizyjnym albo utworów, o których mowa w art. 15 ust. 2, w programie radiowym lub telewizyjnym;
- 5) dotychczasowe przestrzeganie przepisów dotyczących radiokomunikacji i środków masowego przekazu.

2. Koncesji nie udziela się, jeżeli rozpowszechnianie programów przez wnioskodawcę mogłoby spowodować:

- 1)⁴⁹⁾ zagrożenie interesów kultury narodowej, do-
brych obyczajów i wychowania, bezpieczeństwa i obronności państwa oraz zagrożenia dla bezpieczeństwa informacji niejawnych;
- 2) osiągnięcie przez wnioskodawcę pozycji dominującej w dziedzinie środków masowego przekazu na danym terenie.

3.⁵⁰⁾ Koncesja jest udzielana na 10 lat.

Art. 37. 1. Koncesja określa w szczególności:

- 1)⁵¹⁾ nadawcę, jego siedzibę albo miejsce zamieszkania;
- 2) przedmiot działalności objętej koncesją;

3) sposób rozpowszechniania programu (rozszewczy naziemny, rozszewczy satelitar-
ny, kablowy) oraz:

- dla rozpowszechniania rozszewczego naziem-
nego:
 - a) lokalizację stacji,
 - b) wysokość zawieszenia anteny,
 - c) moc nadajnika i maksymalną moc promie-
niowania,
 - d) charakterystykę promieniowania anteny,
 - e) częstotliwość,
 - f) polaryzację,
- dla rozpowszechniania rozszewczego satelitar-
nego:
 - g) nazwę wykorzystywanego satelity,
 - h) położenie satelity na orbicie,
 - i) częstotliwość,
 - j) moc transpondera,
- dla rozpowszechniania kablowego:
 - k) lokalizację stacji głównej,
 - l) obszar objęty siecią kablową;

4) rodzaj programu i czas jego rozpowszechniania;

5) datę rozpoczęcia rozpowszechniania programu;

6) termin wygaśnięcia koncesji;

7) udział w programie audycji wytworzonych przez producentów krajowych.

2. Koncesja może określać inne warunki prowa-
dzenia działalności, niezbędne dla realizacji przepisów
ustawy.

3.⁵²⁾ Koncesja, w zakresie określonym w ust. 1
pkt 3, jest udzielana w porozumieniu z Prezesem Urzę-
du Komunikacji Elektronicznej.

3a.⁵²⁾ Jeżeli do rozpowszechniania programów
radiofonicznych lub telewizyjnych jest wymagana re-
zerwacja częstotliwości, Prezes Urzędu Komunikacji
Elektronicznej dokonuje jej niezwłocznie na rzecz na-
dawcy, który uzyskał koncesję. Do dokonywania,
wprowadzania zmian lub cofania rezerwacji częstotli-
wości stosuje się przepisy art. 114 i 115 ustawy z dnia
16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne oraz nie
stosuje się przepisów art. 116 tej ustawy.

4.⁵³⁾ Krajowa Rada, po zasięgnięciu opinii Prezesa
Urzędu Komunikacji Elektronicznej, określi, w drodze
rozporządzenia, dane, które powinien zawierać wnio-
sek, oraz szczegółowy tryb postępowania w sprawach
udzielania i cofania koncesji.

Art. 37a. Nadawca jest obowiązany do corocznego
składania do Krajowej Rady sprawozdania finansowe-
go, w formie przewidzianej w ustawie z dnia 29 wrześ-
nia 1994 r. o rachunkowości.

⁴⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 99 ustawy z dnia
5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych
(Dz. U. Nr 182, poz. 1228), która weszła w życie z dniem
2 stycznia 2011 r.

⁴⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 7 ustawy, o której
mowa w odnośniku 5.

⁵¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której
mowa w odnośniku 46.

⁵²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 8 lit. a ustawy,
o której mowa w odnośniku 5.

⁵³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 6 pkt 8 lit. b ustawy,
o której mowa w odnośniku 5.

Art. 38. 1. Koncesję cofa się, jeżeli:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące nadawcy wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją;
- 2) nadawca rażąco narusza warunki określone w ustawie lub w koncesji;
- 3) działalność objęta koncesją jest wykonywana w sposób sprzeczny z ustawą lub z warunkami określonymi w koncesji, a nadawca, pomimo wezwania Przewodniczącego Krajowej Rady, w wyznaczonym terminie nie usunął stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z warunkami określonymi w koncesji lub w ustawie;
- 4) nadawca, pomimo wezwania Przewodniczącego Krajowej Rady, nie rozpoczął rozpowszechniania programu w terminie ustalonym w koncesji lub trwale zaprzestał wykonywania rozpowszechniania programu za pomocą wszystkich lub niektórych stacji nadawczych — chyba że nadawca wykaże, że opóźnienie rozpoczęcia rozpowszechniania programu lub zaprzestanie rozpowszechniania programu zostały spowodowane okolicznościami od niego niezależnymi. Za trwale zaprzestanie rozpowszechniania programu uważa się fakt nierozpowszechniania programu przez okres trzech kolejno następujących po sobie miesięcy.

2. Koncesja może być cofnięta, jeżeli:

- 1) rozpowszechnianie programu powoduje zagrożenie interesów kultury narodowej, bezpieczeństwa i obronności państwa lub narusza normy dobrego obyczaju;
- 2) nastąpi ogłoszenie upadłości nadawcy;
- 3) rozpowszechnianie programu powoduje osiągnięcie przez nadawcę pozycji dominującej w dziedzinie środków masowego przekazu na danym rynku właściwym w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów;
- 4) nastąpi przejęcie bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad działalnością nadawcy przez inną osobę.

3. Przewodniczący Krajowej Rady podaje do publicznej wiadomości informacje o wszczęciu postępowania w sprawie cofnięcia koncesji.

4. W przypadku uprawnomocnienia się decyzji w sprawie cofnięcia koncesji Przewodniczący Krajowej Rady niezwłocznie ogłasza o możliwości uzyskania koncesji w zakresie objętym cofniętą koncesją.

Art. 38a. 1. Uprawnienia wynikające z koncesji są niezbywalne, z zastrzeżeniem ust. 3—5.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, nie przechodzą na nabywcę przedsiębiorstwa upadłego.

3. W przypadku łączenia, podziału albo innego rodzaju przekształceń spółek handlowych, uprawnienia, o których mowa w ust. 1, mogą przejść na inny podmiot za zgodą Krajowej Rady wyrażoną w formie uchwały. Odmowa wyrażenia zgody następuje, gdy:

- 1) nadawca osiągnie pozycję dominującą w dziedzinie środków masowego przekazu na danym rynku właściwym w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów;
- 2) nastąpi przejęcie bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad działalnością nadawcy przez inną osobę.

3a.⁵⁴⁾ Osoba fizyczna może przenieść uprawnienia wynikające z koncesji, za zgodą Krajowej Rady wyrażoną w formie uchwały, na spółkę, której jest wspólnikiem i która spełnia warunki, o których mowa w art. 35. Odmowa wyrażenia zgody następuje z przyczyn, o których mowa w art. 36 ust. 2.

4.⁵⁵⁾ Na podstawie uchwały Krajowej Rady, Przewodniczący Krajowej Rady wydaje decyzję w sprawie wyrażenia zgody bądź odmowy, o której mowa w ust. 3 i 3a.

5. Do uprawnień wynikających z rezerwacji częstotliwości stosuje się przepisy ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne.

Art. 39. Koncesja na rozpowszechnianie programu telewizyjnego obejmuje również wykorzystanie sygnału telewizyjnego do rozpowszechniania przekazów tekstowych.

Art. 39a. 1. Koncesja może być udzielona na rozpowszechnianie w sieciach kablowych lub w sposób rozświeczony satelitarny programu poświęconego wyłącznie:

- 1) telesprzedaży;
- 2) promocji działalności własnej nadawcy.

2. Do programów, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy, z wyłączeniem przepisów art. 15—15b.

3. Do programów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie stosuje się:

- 1) ograniczenia dopuszczalnego wymiaru czasowego reklam i telesprzedaży w ciągu godziny, określonego w art. 16 ust. 2;
- 2) przepisów art. 16 ust. 3 oraz art. 16a.

Art. 39b. 1. O uznanie za nadawcę społecznego może do Krajowej Rady wystąpić:

- 1) stowarzyszenie w ramach realizacji celów statutowych;
- 2) fundacja w ramach realizacji celów statutowych;
- 3) kościelna lub wyznaniowa osoba prawna kościoła lub związku wyznaniowego o uregulowanej w ustawie sytuacji prawnej.

2. Nadawca społeczny jest zwolniony z opłat za udzielenie lub zmianę koncesji.

⁵⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 46.

⁵⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 46.

3. W przypadku naruszenia przez nadawcę społecznego wymogów określonych w art. 4 pkt 1a, organ koncesyjny wydaje decyzję o uchyleniu decyzji o uznaniu za nadawcę społecznego. Stwierdza w niej obowiązek uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 2, wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia udzielenia lub zmiany koncesji.

Art. 40. 1. Za udzielenie koncesji pobiera się opłatę, niezależnie od opłat za używanie urządzeń radiokomunikacyjnych oraz używanie częstotliwości, przewidzianych w ustawie o łączności.

2. Krajowa Rada w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, uwzględniając charakter poszczególnych nadawców i ich programów, ustala, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz może określić podmioty zwolnione od opłaty.

Art. 40a. 1. Nabycie lub objęcie udziałów albo akcji, bądź nabycie prawa z udziałów lub akcji przez osobę zagraniczną w spółce, która posiada koncesję na rozpowszechnianie programu, wymaga zezwolenia Przewodniczącego Krajowej Rady, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 33 ust. 3, art. 35 ust. 2, art. 36 ust. 2 oraz art. 38.

2. Czynność, o której mowa w ust. 1, dokonana przez podmiot, w stosunku do którego osoba zagraniczna jest podmiotem dominującym, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, uważa się za czynność dokonaną przez podmiot dominujący.

3. Przewodniczący Krajowej Rady wydaje i cofa zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, na podstawie uchwały Krajowej Rady.

4. Czynności, o których mowa w ust. 1, dokonane bez zezwolenia są nieważne.

5. Przepisów ust. 1–3 nie stosuje się do osób zagranicznych lub spółek zależnych, w rozumieniu Kodeksu spółek handlowych, do osób zagranicznych, których siedziby lub miejsce zamieszkania znajdują się w państwach będących członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Art. 40b.⁵⁶⁾ Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy, o której mowa w art. 33, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Rozdział 6

Rozprowadzanie programów w sieciach kablowych

Art. 41. 1. Program rozprowadzany w sieci kablowej wymaga zgłoszenia do rejestru.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy ogólnokrajowych programów publicznej radiofonii i telewizji oraz innych programów nadawców krajowych, dostępnych na terenie objętym rozprowadzaniem za pomocą urządzeń odbiorczych powszechnego odbioru.

3. Organem prowadzącym rejestr jest Przewodniczący Krajowej Rady.

4. Do postępowania w sprawach wpisu do rejestru stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

5. Rejestr jest jawny.

Art. 42. 1. Za wpis do rejestru pobiera się opłatę.

2. Krajowa Rada w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych ustala, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz może określać podmioty zwolnione od opłaty.

Art. 43. 1. Operator sieci kablowej wprowadza programy do sieci kablowej w następującej kolejności:

- 1) ogólnokrajowe programy radiofonii i telewizji publicznej;
- 2) regionalne programy radiofonii i telewizji publicznej dostępne na danym obszarze;
- 2a) programy krajowych nadawców społecznych dostępne na danym obszarze;
- 3) programy innych nadawców krajowych dostępne na danym obszarze;
- 4) programy innych nadawców krajowych i nadawców zagranicznych.

2. Przewodniczący Krajowej Rady może, w uzasadnionych przypadkach, wydać decyzję zezwalającą na inną niż wymieniona w ust. 1 kolejność wprowadzania programów do sieci kablowej.

Art. 44. 1. Organ rejestracyjny dokonuje wpisu programu do rejestru na podstawie zgłoszenia.

2. Operator sieci kablowej dokonuje zgłoszenia programu do rejestru nie później niż 2 miesiące przed rozpoczęciem jego rozprowadzania.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno:

- 1) wskazywać wnioskodawcę, jego siedzibę lub miejsce zamieszkania;
- 2) określać program przewidziany do rozprowadzania i jego nadawcę;
- 3) określać obszar, na którym program ma być rozprowadzany;
- 4) (uchylony);⁵⁷⁾
- 5) (uchylony).⁵⁸⁾

⁵⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 9 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97), która weszła w życie z dniem 7 marca 2009 r.

⁵⁷⁾ Przez art. 11 pkt 8 lit. b ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808), która weszła w życie z dniem 21 sierpnia 2004 r.

⁵⁸⁾ Przez art. 1 pkt 16 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 13.

3a. Operator sieci kablowej dołącza do zgłoszenia:

- 1) kopię zezwolenia na używanie urządzeń nadawczych i sieci telekomunikacyjnych niezbędnych do rozprowadzania programu;
- 2) dokumenty wskazujące, że rozprowadzanie programu nie będzie naruszało praw nadawcy programu;
- 3) dokumenty wskazujące, że program jest rozpowszechniany do powszechnego odbioru, a w przypadku programu przekazywanego przez nadawcę operatorowi — umowę z nadawcą programu;
- 4) oświadczenie o kolejności wprowadzania do sieci programów dostępnych na terenie objętym rozprowadzaniem za pomocą urządzeń odbiorczych powszechnego odbioru, których rozprowadzanie nie podlega zgłoszeniu.

3b. Wpis do rejestru zawiera dane, o których mowa w ust. 3, z wyjątkiem adresu zamieszkania, jeżeli jest on inny niż adres siedziby.

4. Rozprowadzanie programu można rozpocząć, jeżeli organ rejestracyjny nie odmówił rejestracji w terminie 2 miesięcy od daty złożenia wniosku.

5. Operator sieci kablowej jest obowiązany zgłaszać organowi rejestracyjnemu, w terminie 14 dni, zmiany stanu faktycznego i prawnego objętego wpisem do rejestru, powstałe po dniu dokonania wpisu programu do rejestru. Do zgłaszania zmian stosuje się odpowiednio przepisy o wpisie programu do rejestru.

6. (uchylony).⁵⁹⁾

Art. 45. 1. Organ rejestracyjny odmówi wpisu do rejestru programu, jeżeli:

- 1) wnioskodawca nie ma uprawnień do używania urządzeń radiowych i sieci telekomunikacyjnych;
- 2) w rozpowszechnianym programie, w okresie ostatnich 12 miesięcy, co najmniej dwukrotnie zamieszczone zostały treści naruszające przepisy art. 18.

2. Organ rejestracyjny zakaże operatorowi sieci kablowej rozprowadzania programów albo określonego programu, jeżeli:

- 1) w rozprowadzanym programie, w okresie ostatnich 12 miesięcy, co najmniej dwukrotnie zamieszczone zostały treści podżegające do nienawiści ze względu na rasę, płeć, narodowość lub religię lub naruszające przepisy art. 18 ust. 4 i 5;
- 2) operator wprowadza zmiany do programu, rozpowszechnia go nie w całości lub nierównocześnie;
- 3) operator nie przestrzega ustawowej kolejności wprowadzania programów do sieci kablowej.

3. Odmowa wpisu programu do rejestru oraz wydanie zakazu rozprowadzania programu następuje w drodze decyzji administracyjnej, do której stosuje się odpowiednio przepis art. 33 ust. 3.

4. W przypadku wydania zakazu, o którym mowa w ust. 2, Przewodniczący Krajowej Rady z urzędu wykreśli wpis programów lub programu z rejestru.

5. Wpis do rejestru podlega wykreśleniu z urzędu w przypadku utraty przez operatora sieci kablowej uprawnień do używania urządzeń nadawczych i sieci telekomunikacyjnych wykorzystywanych do rozprowadzania programów.

Art. 46. Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb prowadzenia rejestru programów w sieciach kablowych, w tym:

1) wzór rejestru,

2) wzór zgłoszenia o wpis do rejestru

— uwzględniając możliwość prowadzenia rejestru i zgłaszania do niego wniosków w systemie teleinformatycznym, konieczność zapewnienia przejrzystości i kompletności zapisu informacji znajdujących się w rejestrze oraz sprawność postępowania rejestracyjnego, a także nieobciążanie operatorów sieci kablowych utrudnieniami w zakresie wykonywanej działalności.

Art. 47.⁶⁰⁾ Do rozprowadzania programów w sposób bezprzewodowy, który nie wymaga rezerwacji częstotliwości, stosuje się odpowiednio przepisy o udzielaniu koncesji na rozpowszechnianie programów.

Rozdział 7

(uchylony)⁶¹⁾

Rozdział 8

Odpowiedzialność prawna

Art. 52. 1. Kto rozpowszechnia program radiowy lub telewizyjny bez koncesji

— podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Kto rozprowadza program radiowy lub telewizyjny bez wpisu do rejestru

— podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Art. 53. 1. Jeżeli nadawca narusza obowiązek wynikający z przepisów art. 15 ust. 1—3, art. 15a ust. 1, art. 16 ust. 1—3, art. 16a ust. 1—6, art. 16b, art. 16c, art. 17 ust. 1—7, art. 18 ust. 1—5b, art. 20 ust. 1,

⁵⁹⁾ Przez art. 1 pkt 14 ustawy z dnia 31 marca 2000 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji i ustawy o języku polskim (Dz. U. Nr 29, poz. 358), która weszła w życie z dniem 19 maja 2000 r.

⁶⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 5.

⁶¹⁾ Przez art. 11 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

art. 20b ust. 1 i 6 lub z przepisów wydanych na podstawie art. 15 ust. 4, art. 15a ust. 2, art. 16 ust. 4, art. 17 ust. 8 i art. 18 ust. 6, Przewodniczący Krajowej Rady wydaje decyzję nakładającą na nadawcę karę pieniężną w wysokości do 50% rocznej opłaty za używanie częstotliwości przeznaczonej do nadawania programu, a w przypadku gdy nadawca nie uiszcza opłaty za częstotliwość, karę pieniężną w wysokości do 10% przychodu nadawcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

2. Przewodniczący Krajowej Rady może nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, także w decyzji wydanej na podstawie art. 10 ust. 4.

3. Kara pieniężna jest płatna z dochodu po opodatkowaniu lub z innej formy nadwyżki przychodów nad wydatkami, zmniejszonej o podatki.

4. Kary pieniężnej nie można nałożyć, jeżeli od naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, upłynął jeden rok.

Art. 54. 1. Jeżeli osoba kierująca działalnością nadawcy nie wykonuje decyzji wydanych na podstawie art. 10 ust. 4, Przewodniczący Krajowej Rady może wydać decyzję nakładającą na nią karę pieniężną, nieprzekraczającą jednak jej sześciomiesięcznego wynagrodzenia.

2. Tej samej karze może podlegać osoba kierująca działalnością nadawcy za nieudzielenie lub udzielenie nierzetelnych informacji na żądanie Przewodniczącego Krajowej Rady, przewidziane przepisem art. 10 ust. 2.

3. Decyzja nakładająca karę nie może być wydana, jeżeli od daty wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, upłynęły dwa lata.

Art. 55. Kary, o których mowa w art. 53 i 54, podlegają wpłacie do budżetu państwa.

Art. 56. 1. Od decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady wydanych na podstawie art. 10 ust. 4 oraz art. 53 i 54 służy odwołanie do *Sądu Wojewódzkiego*⁶²⁾ w Warszawie — sądu gospodarczego.

2. W postępowaniu w sprawach odwołań od decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące spraw z zakresu przeciwdziałania praktykom monopolistycznym.

3. W razie złożenia odwołania od decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady do sądu, stronie nie przysługują środki prawne wzruszenia decyzji przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego, w szczególności dotyczące wznowienia postępowania, uchylenia, zmiany oraz stwierdzenia nieważności decyzji.

⁶²⁾ Obecnie: Sądu Okręgowego, stosownie do art. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o zmianie ustawy — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 160, poz. 1064), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 57—62. (pominięte).⁶³⁾

Art. 63. 1. Znosi się Komitet do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”, zwany dalej „Komitetem”. Przewodniczący Komitetu kieruje działalnością państwowej jednostki organizacyjnej „Polskie Radio i Telewizja” do czasu zarejestrowania spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3.

2. Przewidziane w ustawach szczególnych zadania Komitetu oraz Przewodniczącego Komitetu w zakresie tworzenia i rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych przechodzą na jednostki publicznej radiofonii i telewizji, odpowiednio do zakresu ich zadań ustawowych i statutowych.

3. Przewidziane w ustawach szczególnych zadania Komitetu oraz Przewodniczącego Komitetu w zakresie administracji państwowej przechodzą do właściwości Krajowej Rady.

4. Funkcje organu założycielskiego w stosunku do przedsiębiorstw państwowych oraz uprawnienia nadzorcze w stosunku do jednostek badawczo-rozwojowych podległych Komitetowi przejmuje Przewodniczący Krajowej Rady.

5. Zezwolenia na używanie urządzeń telekomunikacyjnych przeznaczonych do nadawania programów radiowych i telewizyjnych wygasają z dniem rozpoczęcia działalności na tym samym terenie przez nadawcę, któremu przyznano w koncesji częstotliwość wykorzystywaną dotychczas do nadawania programu, lecz nie później niż po upływie roku od dnia wejścia ustawy w życie.

6. Przepis ust. 5 nie dotyczy uprawnień wydanych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 59.

7. Do nadawców posiadających zezwolenie, o którym mowa w ust. 5, i do nadawców posiadających zezwolenia wydane w związku z ustawą, o której mowa w art. 59, przepisu art. 52 nie stosuje się.

8. Podmioty rozprowadzające programy w sieciach kablowych dostosują swoją działalność do wymogów określonych w rozdziale 6 w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie.

Art. 64. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zawiąże:

- 1) spółkę, o której mowa w art. 26 ust. 2, z siedzibą w Warszawie i oddziałami terenowymi w Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie i we Wrocławiu;
- 2) spółkę, o której mowa w art. 26 ust. 3 pkt 1, z siedzibą w Warszawie oraz spółki, o których mowa w art. 26 ust. 3 pkt 2, z siedzibami w Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Kielcach, Krakowie, Koszalinie, Lublinie, Łodzi, Opolu, Olsztynie, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie, we Wrocławiu i w Zielonej Górze.

⁶³⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu.

2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa może zawiązać spółki radiofonii regionalnej z siedzibami w innych miejscowościach niż wymienione w ust. 1 pkt 2.

3. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa uzgodni treść statutów spółek, o których mowa w ust. 1 i 2, z Krajową Radą. Statut spółki, o której mowa w art. 26 ust. 2, może przewidywać oddziały terenowe w innych miejscowościach niż wymienione w ust. 1 pkt 1.

4. Pierwsze zarządy spółek, o których mowa w ust. 1 i 2, powoła Krajowa Rada.

Art. 65. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa wniesie do spółek, o których mowa w art. 64 ust. 1, mienie pozostałe po likwidacji państwowej jednostki organizacyjnej „Polskie Radio i Telewizja”, zwanej dalej „PRTV”.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, w terminie 1 miesiąca od dnia wejścia ustawy w życie, szczegółowy tryb inwentaryzacji mienia wymienionego w ust. 1, zasadę podziału i przekazywania tego mienia oraz tryb rozpoznawania spraw spornych.

3. Czynności podejmowane w wykonaniu art. 64 ust. 1 i 2 są wolne od opłat sądowych i skarbowych; do opłat za czynności notarialne związane z zawiązaniem tych spółek stosuje się odpowiednio przepisy o przekształcaniu przedsiębiorstwa państwowego w spółkę.

Art. 66. 1. Grunty stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dniu wejścia w życie ustawy w zarządzie PRTV, z dniem zarejestrowania spółek stają się z mocy prawa przedmiotem użytkowania wieczystego tych spółek. Do użytkowania wieczystego nie stosuje się przepisów art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127, Nr 103, poz. 446 i Nr 107, poz. 464)⁶⁴⁾ w części dotyczącej pierwszej opłaty.

⁶⁴⁾ Obecnie: ustawy o gospodarce nieruchomościami, stosownie do art. 240 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, Nr 106, poz. 675, Nr 143, poz. 963, Nr 155, poz. 1043, Nr 197, poz. 1307 i Nr 200, poz. 1323), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

2. Budynki i inne urządzenia oraz lokale znajdujące się na gruntach stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w dniu wejścia w życie ustawy w zarządzie PRTV, z dniem zarejestrowania spółek stają się z mocy prawa własnością tych spółek. Nabycie własności następuje nieodpłatnie.

3. Nabycie prawa użytkowania wieczystego gruntów, o których mowa w ust. 1, oraz własności budynków, innych urządzeń i lokali, o których mowa w ust. 2, stwierdza się decyzją wojewody. W decyzji tej określa się również warunki użytkowania wieczystego, z zachowaniem zasad określonych w art. 236 Kodeksu cywilnego.

Art. 67. 1. Pracownicy PRTV stają się z mocy prawa pracownikami właściwej spółki, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Stosunek pracy pracowników zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych, określonych przez Krajową Radę, ustaje z mocy prawa z dniem wpisania spółki do rejestru handlowego. Ustanie stosunku pracy jest równoznaczne w skutkach prawnych z rozwiązaniem stosunku pracy wskutek wypowiedzenia umowy o pracę przez zakład pracy. Zatrudnienie tych pracowników w spółce może nastąpić na warunkach uzgodnionych przez strony.

3. Za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy, powstałe przed wpisaniem spółki do rejestru handlowego, odpowiada spółka.

Art. 68. 1. Na spółki przechodzą z mocy ustawy uprawnienia i obowiązki Komitetu i PRTV wynikające z decyzji administracyjnych.

2–4. (pominięte).⁶³⁾

Art. 69. (pominięty).⁶³⁾

Art. 70. 1. Traci moc ustawa z dnia 2 grudnia 1960 r. o Komitecie do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” (Dz. U. Nr 54, poz. 307 oraz z 1984 r. Nr 54, poz. 275).

2. (pominięty).⁶³⁾

Art. 71. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia⁶⁵⁾, z wyjątkiem przepisu art. 52, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1993 r.

⁶⁵⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 29 stycznia 1993 r.

Wydawca: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Redakcja: Rządowe Centrum Legislacji — Departament Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego
al. J. Ch. Szucha 2/4, 00-582 Warszawa, tel. 22 622-66-56

Skład, druk i kolportaż: Centrum Usług Wspólnych — Wydział Wydawnictw i Poligrafii,
ul. Powiśńska 69/71, 02-903 Warszawa, tel. 22 694-67-52; faks 22 694-60-48

Bezpłatna infolinia: 800 287 581 (czynna w godz. 7³⁰–15³⁰)

www.wydawnictwa.cuw.gov.pl

e-mail: wydawnictwa@cuw.gov.pl

DU 0043 2011 wyd.00

5 900248618003>

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Centrum Usług Wspólnych — Wydział Wydawnictw i Poligrafii,
ul. Powiśńska 69/71, 02-903 Warszawa